

สรุปข่าวประจำวัน 12-18 สิงหาคม 2569

นบข.เดินหน้าช่วยชาวนา ลดต้นทุนการผลิต-ดูแลราคาข้าว

อนุผลิต นบข. เร่งหาหรือมาตรการช่วยเหลือชาวนา ลดต้นทุน-เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ย้ำมาตรการดูแลราคาข้าวยังเดินหน้า ชี้เป้าหมายรักษาสถียรภาพข้าว 11.50 ล้านตันข้าวเปลือก ใช้เงินอุดหนุนกว่า 1 หมื่นล้านบาท

วันที่ 15 ส.ค. 2569 นายวิทยากร มณีเนตร อธิบดีกรมการค้าภายใน เปิดเผยถึงความคืบหน้าการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าวว่า ขณะนี้คณะอนุกรรมการ นบข. ด้านการผลิต (อนุผลิต นบข.) โดยมี รมว.เกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน และมีอธิบดีกรมการค้าภายใน เป็นเลขานุการ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ระหว่างหาหรือแนวทางช่วยเหลือเกษตรกรเพิ่มเติม ทั้งการช่วยเหลือค่าบริหารจัดการ การลดต้นทุน และการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

โดยจะพิจารณาให้สอดคล้องกับมาตรการที่ นบข. ได้อนุมัติไว้แล้ว เพื่อให้การช่วยเหลือตรงจุด เหมาะสมกับสถานการณ์ และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง คาดว่าจะได้ข้อสรุปและเสนอคณะอนุกรรมการฯ พิจารณาในเร็ว ๆ นี้ ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการ นบข. ด้านการผลิต มี รมว.เกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน และอธิบดีกรมการค้าภายในเป็นเลขานุการ

การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามข้อสั่งการของนบข. ที่มอบหมายให้อนุผลิต นบข. ศึกษาข้อเสนอของเกษตรกรเกี่ยวกับค่าบริหารจัดการ การลดต้นทุน และการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต ให้นำมาตรการที่ นบข. อนุมัติไว้แล้วมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อให้มาตรการต่าง ๆ เชื่อมโยงกันและเกิดประโยชน์ต่อเกษตรกรอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับมาตรการที่ดำเนินการอยู่ ก่อนหน้านี้นี้เมื่อวันที่ 11 มิ.ย.2569 ที่ประชุม นบข. ได้เห็นชอบมาตรการรักษาสถียรภาพราคาข้าวเปลือก ปีการผลิต 2569/70 และมาตรการระยะยาวเพื่อปรับปรุงโครงสร้างการผลิต ภายใต้กรอบแนวคิด ข้าวไทยสู่เศรษฐกิจอนาคต (New Rice Economy) จำนวน 5 โครงการ เป้าหมายรวม 11.50 ล้านตันข้าวเปลือก วงเงินจ่ายขาด 10,192.58 ล้านบาท

พร้อมอนุมัติเงินเพิ่มเติม สำหรับโครงการสนับสนุนค่าบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพผลผลิตเกษตรกรผู้ปลูกข้าว หรือ ไร่ละ 1,000 บาท ปีการผลิต 2568/69 วงเงิน 1,846.96 ล้านบาท รวมวงเงินที่ นบข. อนุมัติทั้งสิ้น 12,039.54 ล้านบาท

โดยมาตรการดังกล่าว ครอบคลุม 5 โครงการ ประกอบด้วย 1. โครงการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี เป้าหมาย 3 ล้านตันข้าวเปลือก ให้สินเชื่อแก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อชะลอการขาย โดยเก็บข้าวไว้ในยุ้งฉาง มีค่าฝากเก็บ 1,500 บาทต่อตัน กรณีเก็บที่สหกรณ์ แบ่งเป็นสหกรณ์ 900 บาท และเกษตรกร 600 บาท ต่อตัน 2. โครงการสินเชื่อเพื่อรวบรวมข้าวโดยสถาบันเกษตรกร เป้าหมาย 1.5 ล้านตันข้าวเปลือก เพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้สถาบันเกษตรกรรวบรวมและรับซื้อข้าว รัฐชดเชยดอกเบี้ยร้อยละ 3.50

ส่วนโครงการชดเชยดอกเบี้ยให้ผู้ประกอบการโรงสีในการเก็บสต็อก เป้าหมาย 4 ล้านตันข้าวเปลือก สนับสนุนให้โรงสีเก็บสต็อกข้าวเป็นระยะเวลา 2-6 เดือน โดยรัฐชดเชยดอกเบี้ยร้อยละ 3 4. โครงการดูดซับ

ข้าวเปลือก เป้าหมาย 3 ล้านตันข้าวเปลือก โดยองค์การคลังสินค้า (อคส.) ผ่านโรงสี รับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกร ในราคานำตลาด 300 บาทต่อตัน และ 5. โครงการข้าวประณีต ระยะที่ 2 เป้าหมาย 266 กลุ่มเกษตรกร สนับสนุน เครื่องจักรและอุปกรณ์สำหรับพัฒนาการผลิต กลุ่มละ 300,000 บาท

สำหรับมาตรการทั้ง 5 โครงการ จะเป็นกลไกสำคัญในการช่วยดูดซับผลผลิต ข้าวออกสู่ตลาดในช่วง ที่ผลผลิตออกมาก เพิ่มสภาพคล่องให้สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการ ตลอดจนยกระดับประสิทธิภาพการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาเสถียรภาพราคาข้าว และดูแลรายได้ของเกษตรกร ขณะที่แนวทางช่วยเหลือเพิ่มเติม ที่อยู่ระหว่างการพิจารณา จะเน้นให้สอดคล้องกับมาตรการเดิมและตอบโจทย์การลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ และสร้างความ เข้มแข็งให้ชาวนาในระยะยาว

ที่มา ThaiPBS

สุริยะนัดถกด่วนหาวิธีอุ้มชาวนาไร่ละ 2 พัน สู้ต้นทุนพุ่งข้าวเอลนีโญกดดันผลผลิตข้าวลด

เกษตรฯ รับมือผลผลิตข้าวปี 69/70 ลดลงจากพิษเอลนีโญและต้นทุนพุ่ง เร่งหาวิธีอุ้มหนุนบข.การผลิตข้าว สรุปรมาตรการเสนอ บข.ชุดใหญ่ พร้อมขานรับเงินช่วยเหลือชาวนาเพิ่มเป็นไร่ละ 2,000 บาท ไม่เกิน 20 ไร่ หวังอุ้ม ครัวเรือนละ 40,000 บาท

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) ระบุในรายงานสรุปภาวะการผลิต การตลาดและราคาในประเทศ 3-9 ส.ค. 2569 ว่า คาดการณ์ผลผลิตจะออกสู่ตลาดช่วงเดือนก.ค. 2569 – พ.ค. 2570 นั้นจะมีปริมาณมากที่สุดช่วง เดือนพ.ย. 2569 ปริมาณรวม 16.795 ล้านตันข้าวเปลือก หรือคิดเป็น 65.02% ของผลผลิตข้าวนาปีทั้งหมด และใน เดือนส.ค. 2569 มีผลผลิตออกสู่ตลาดประมาณ 2.522 ล้านตันข้าวเปลือก หรือ คิดเป็น 9.76% ของผลผลิตข้าวนา ปีทั้งหมด

ผลผลิตข้าวลดลง 2.52% ผลต้นทุนสูง-เอลนีโญ

สำหรับคาดการณ์ข้าวนาปี ปี 2569/70 สศก. คาดการณ์ข้อมูล ณ เดือนมิ.ย. 2569 มีเนื้อที่เพาะปลูก 60.835 ล้านไร่ ผลผลิต 25.831 ล้านตัน ผลผลิตต่อไร่ 425 กิโลกรัม เมื่อเทียบกับปี 2568/69 ผลผลิตโดยรวมจะ ลดลงเฉลี่ย 2.52% เนื่องจาก เนื้อที่เพาะปลูกคาดว่าจะลดลงจากปีที่แล้ว เนื่องจากราคาที่เกษตรกร ขายไม่ได้ไม่จูงใจ รวมทั้งราคาปัจจัยการผลิตเพิ่มสูงขึ้น เช่น ราคาปุ๋ย ราคาน้ำมัน ทำให้เกษตรกรปล่อยพื้นที่ให้ว่าง ประกอบกับปีนี้ คาดว่าจะเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Nino) ตั้งแต่ช่วงกลางปี 2569 จนถึงต้นปี 2570 ทำให้ประเทศไทยมี อุณหภูมิที่สูงขึ้น ปริมาณฝนลดลงและน้อยกว่าปีที่แล้ว

สุริยะขงแพ็กเกจช่วยชาวนาให้บข.ชุดใหญ่

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เปิดเผยว่าหลังจากสศก.ประเมิน ผลผลิตของข้าวในฤดูกาลผลิต 2569/70 จะมีปริมาณลดลงจากอิทธิพลของปรากฏการณ์เอลนีโญ และจำนวนพื้นที่ เพาะปลูกที่ลดลง ต้นทุนการผลิตที่ผันผวน รวมถึงราคาในช่วงฤดูที่ผ่านมาไม่จูงใจ ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงการคลัง ได้หารือในประเด็นดังกล่าวอย่างใกล้ชิด

อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ยังไม่มีมีการเรียกประชุมคณะกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติ (นบข.) หลังจากการประชุมไปครั้งล่าสุดเมื่อช่วงเดือนมิ.ย.ที่ผ่านมา แต่เบื้องต้นได้หารือในรูปแบบนอกรอบกับทุกภาคส่วนที่ เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เช่นการพิจารณาขอเรียกร้องของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวถึงมาตรการให้ความช่วยเหลือ เกษตรกรให้เกิดความยั่งยืน เป็นต้น

ในส่วนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่รับผิดชอบในคณะกรรมการด้านการผลิตข้าว อยู่ระหว่างการหารือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและคาดว่าจะเรียกประชุมคณะกรรมการชุดดังกล่าวในเร็ววันนี้ เพื่อหาข้อสรุป และนำเสนอต่อที่ประชุม นบข. เพื่อกำหนดมาตรการช่วยเหลือเกษตรกรที่เป็นรูปธรรมต่อไป

จับตาวาระ 3 จ่ายไร่ละ 1,000-2,000 บาท

รายงานข่าวแจ้งว่า เมื่อ 3 ส.ค. ที่ผ่านมา คณะอนุกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติด้านการผลิต ครั้งที่ 1/2569 มีกำหนดการประชุมแต่ได้เลื่อนการประชุมออกไปอย่างไม่มีกำหนด ซึ่งการประชุมครั้งนั้น มีวาระสำคัญๆ ได้แก่ วาระที่ 1 เรื่องเพื่อทราบ สถานการณ์การผลิตข้าวปีการผลิต 2568/69 และข้อมูลพยากรณ์การผลิต ปี2569/70 ,ความก้าวหน้าขอขยายกรอบวงเงินโครงการสนับสนุนช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าวนาปีและส่งเสริมการเพาะปลูกให้เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ ปีการผลิต 2568/69

วาระที่ 2 เรื่องเพื่อพิจารณา ได้แก่ โครงการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกข้าวเป็นสินค้าเกษตรเศรษฐกิจอื่นๆ , การบริหารจัดการน้ำระบบชลประทานให้สอดคล้องกับฤดูกาลเพาะปลูกข้าว ,วิจัยและพัฒนาสายพันธุ์ข้าวให้ได้ผลผลิตไม่ต่ำกว่า1,500 กิโลกรัมต่อไร่ ,โครงการชดเชยการขาดทุนจากโครงการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2567/68 ,การแต่งตั้งคณะทำงานภายใต้คณะอนุกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติด้านการผลิต ประกอบด้วย คณะทำงานปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกข้าวไม่เหมาะสมเป็นสินค้าเกษตรเศรษฐกิจอื่นๆ และขับเคลื่อนแผนงานโครงการ มาตรการอื่นๆ ด้านการผลิตข้าวและคณะทำงานโครงการส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดภายในสำหรับสินค้าเกษตร(โครงการเชื่อมโยงตลาดข้าวอินทรีย์และข้าว GAP ครบวงจร)

วาระที่ 3 เรื่องเพื่อพิจารณา ได้แก่ โครงการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกข้าวเป็นสินค้าเกษตรเศรษฐกิจอื่นๆ,ข้อเรียกร้องของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี การผลิต 2569/70 ประกอบด้วย ค่าบริหารจัดการไร่ละ 1,000-2,000 บาท ไม่เกิน10-30 ไร่

นบข.ชุดใหญ่ปิดตกจ่ายไร่ละ 2,000 บาท

สำหรับการประชุมคณะกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติ (นบข.) ครั้งที่ 1/2569 เมื่อวันที่ 11 มิ.ย.2569 ที่มيناฮิลล์ สุพรรณบุรี รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธาน ที่ประชุมได้มีมติรับข้อเสนอสัญคัญในการ ปรับเพิ่มอัตราเงินช่วยเหลือชาวนาจากเดิม ไร่ละ 1,000 บาท เป็น “ไร่ละ 2,000 บาท ภายใต้เงื่อนไข อัตราเงินช่วยเหลือ ไร่ละ 2,000 บาท โควตาเพดาน ไม่เกินครัวเรือนละ 20 ไร่ วงเงินรับสูงสุด 40,000 บาท ต่อ ครัวเรือน เป้าหมาย บรรเทาภาระต้นทุนการผลิตข้าวที่พุ่งสูงขึ้น ทั้งค่าปุ๋ย ค่ายา และค่าน้ำมันดีเซล

อย่างไรก็ตาม ในส่วนผลการประชุมที่ที่ประชุมได้เห็นชอบประกอบด้วย 2 มาตรการ 5 โครงการ มีเป้าหมายบริหารจัดการข้าวเปลือกปีการผลิต 2569/70 รวม 11.5 ล้านตัน กรอบวงเงินจ่ายขาดรวม 10,192.58 ล้านบาท เพื่อดูดซับผลผลิต รักษาเสถียรภาพราคาข้าว ยกระดับคุณภาพข้าวไทยตลอดห่วงโซ่อุปทาน และดูแลรายได้ของเกษตรกร โดยมาตรการแรก รักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือก ปีการผลิต 2569/70 วงเงินจ่ายขาด 8,428.58 ล้านบาท ประกอบด้วย 3 โครงการ คือ 1.โครงการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2569/70 วงเงินจ่ายขาด 7,208.33 ล้านบาท เป้าหมาย 3 ล้านตันข้าวเปลือก โดยภาครัฐสนับสนุนค่าฝากเก็บในอัตรา 1,500 บาทต่อตัน เพื่อชะลอการระบายผลผลิตออกสู่ตลาด

เท 600 ล้านสถาบันเกษตรกรเพิ่มมูลค่าข้าว

2.โครงการสินเชื่อเพื่อรวบรวมข้าวและสร้างมูลค่าเพิ่มโดยสถาบันเกษตรกร ปีการผลิต 2569/70 วงเงินจ่ายขาด 656.25 ล้านบาท เป้าหมาย 1.5 ล้านตันข้าวเปลือก และ 3.โครงการชดเชยดอกเบี้ยให้ผู้ประกอบการค้าข้าวในการเก็บสต็อก ปีการผลิต 2569/70 วงเงินจ่ายขาด 564 ล้านบาท เป้าหมาย 4 ล้านตันข้าวเปลือก

มาตรการที่สอง เป็นมาตรการระยะยาวปรับปรุงโครงสร้างการผลิตภายใต้แนวคิด ข้าวไทยสู่เศรษฐกิจอนาคต (New Rice Economy) วงเงินจ่ายขาด 1,764 ล้านบาท ประกอบ 2 โครงการ คือ 4.โครงการดูดซับข้าวเปลือก ปีการผลิต 2569/70 วงเงินจ่ายขาด 1,680 ล้านบาท เป้าหมาย 3 ล้านตันข้าวเปลือก เพื่อบริหารจัดการข้าวส่วนเกิน รักษาสมดุลอุปทานในตลาด และเชื่อมโยงการนำข้าวไปแปรรูปเป็นข้าวสารบรรจุถุงจำหน่ายให้กับหน่วยงานที่มีความต้องการใช้จริง อาทิ กรมราชทัณฑ์ หน่วยงานกองทัพ และหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ และ 5.โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวคุณภาพสูงเพื่อเพิ่มมูลค่า (ข้าวประณีต ระยะที่ 2) วงเงินจ่ายขาด 84 ล้านบาท จำนวน 266 กลุ่ม เพื่อส่งเสริมการผลิตข้าวคุณภาพสูง เพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร สร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้น รวมถึงยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทยในระยะยาว

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังมีมติเห็นชอบขยายกรอบวงเงินโครงการสนับสนุนช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าวนาปีและส่งเสริมการเพาะปลูกให้เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ ปีการผลิต 2568/69 หรือมาตรการสนับสนุนไร่ละ 1,000 บาท โดยขยายกรอบวงเงินจากเดิม 37,906.20 ล้านบาท เป็น 39,753.16 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 1,846.96 ล้านบาท เพื่อรองรับการจ่ายเงินช่วยเหลือแก่เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนผู้ปลูกข้าวไว้แล้วแต่ยังไม่ได้รับสิทธิ ให้ได้รับการสนับสนุนอย่างทั่วถึงและครบถ้วนตามเป้าหมายของโครงการ

ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

กรมข้าวปักหมด “ข้าวคาร์บอนต่ำ” 1 ล้านไร่ นำร่องสุพรรณฯ 2,000 ไร่ เอกชนรับซื้อครบวงจร

กรมการข้าวเปิดโครงการข้าวคาร์บอนต่ำ 1 ล้านไร่ ปักหมดสุพรรณบุรีนำร่อง 2,000 ไร่ เกษตรกร 400 ราย ภายใต้แนวคิด “ปลูกวันแม่ เกียววันพ่อ” ใช้พันธุ์ปทุมธานี 1 ดึงเอกชนร่วมตั้งแต่รับซื้อ-เชื่อมตลาด-จัดทำระบบ MRV รองรับคาร์บอนเครดิตในอนาคต หวังลดต้นทุน เพิ่มรายได้ และยกระดับข้าวไทยเชื่อมตลาดโลก

สำหรับที่แปลงนาสาธิต หมู่ 8 ตำบลย่านยาว อำเภอสามชูก จังหวัดสุพรรณบุรี กรมการข้าว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับมูลนิธิข้าวไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ บริษัท วรรณภพ จำกัด บริษัท กรีนแคล (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท เวฟ ปีซีจี จำกัด และเกษตรกรในพื้นที่อำเภอสามชูก เปิดโครงการนำร่องนาข้าวคาร์บอนต่ำ โดยมีนายอานนท์ นนทรีย์ อธิบดีกรมการข้าว เป็นประธาน

โครงการดังกล่าวกำหนดพื้นที่นำร่อง 2,000 ไร่ มีเกษตรกรเข้าร่วม 400 ราย โดยใช้พันธุ์ข้าวปทุมธานี 1 และกำหนดแนวคิด “ปลูกวันแม่ เกียววันพ่อ” พร้อมเชื่อมโยงภาคเอกชนเข้ามาเปิดจุดรับซื้อผลผลิตในพื้นที่ เพื่อสร้างตลาดรองรับให้กับเกษตรกรหลังเก็บเกี่ยว

ปักข้าวคาร์บอนต่ำ 1 ล้านไร่

นายอานนท์กล่าวว่า โครงการนำร่องนาข้าวคาร์บอนต่ำเป็นการดำเนินงานตามนโยบาย “ข้าวไทย 5 ทัน” ภายใต้วิสัยทัศน์ “ข้าวไทย 5 ทัน สู่อุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ ลดต้นทุน เพิ่มรายได้ เชื่อมตลาดโลก” ซึ่งนายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มอบหมายให้กรมการข้าวเร่งขับเคลื่อนการผลิตข้าวคาร์บอนต่ำ หรือ Low Carbon Rice

เป้าหมายสำคัญคือการยกระดับกระบวนการผลิตข้าวไทยให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ควบคู่กับการลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มรายได้ให้เกษตรกร โดยพื้นที่นำร่องในอำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จะถูกใช้เป็นต้นแบบก่อนขยายการดำเนินงานไปยังพื้นที่อื่นของประเทศ เพื่อเดินทางไปสู่เป้าหมายข้าวคาร์บอนต่ำ 1 ล้านไร่

ดึงเอกชนรับซื้อตั้งแต่ต้นทาง

สำหรับโครงการนำร่องในจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นผลต่อเนื่องจากความร่วมมือระหว่างกรมการข้าวและบริษัท วรรณภพ จำกัด ซึ่งได้ลงนามบันทึกความเข้าใจร่วมกันเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2569 เพื่อดำเนินโครงการผลิตข้าวคาร์บอนต่ำในพื้นที่ 2,000 ไร่ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ยกระดับข้าวไทยสู่ตลาดสากล และเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร

การดำเนินงานแบ่งบทบาทตลอดห่วงโซ่ โดยกรมการข้าวมอบหมายให้ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวสุพรรณบุรีดูแลแปลงต้นแบบ ขณะที่บริษัท วรรณภพ จำกัด ทำหน้าที่รับซื้อผลผลิต และบริษัท กรีนแคล (ประเทศไทย) จำกัด รับผิดชอบด้านการเชื่อมโยงตลาดและรับซื้อผลผลิตข้าวคาร์บอนต่ำ

ขณะที่บริษัท เวฟ บีซีจี จำกัด จะรับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล รวมถึงพัฒนาระบบตรวจวัด รายงาน และทวนสอบ หรือ Measurement, Reporting and Verification (MRV) เพื่อบริการขอรับรองคาร์บอนเครดิตในอนาคต ทำให้โครงการครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการผลิต การจัดเก็บข้อมูล ไปจนถึงการรับซื้อและเชื่อมโยงตลาด

วรรณภพซื้อข้าวคาร์บอนต่ำสร้างทางเลือกเกษตรกร

ด้านนางสาวธัญวรรณ พัฒผล ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท วรรณภพ จำกัด กล่าวว่า การเข้าร่วมโครงการไม่ได้มีความหมายเพียงการเริ่มปลูกข้าวคาร์บอนต่ำเท่านั้น แต่เป็นการสร้างความหวังและทางเลือกด้านรายได้ให้กับเกษตรกรในอนาคต

ภาคเอกชนมองว่า การผลิตข้าวคาร์บอนต่ำมีโอกาสร่วมสร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้เกษตรกร พร้อมตอบโจทย์การทำนาที่ช่วยลดผลกระทบต่อภาวะโลกร้อน โดยต้องดำเนินไปพร้อมกับการผลิตข้าวที่มีคุณภาพ การบริหารต้นทุนให้อยู่ในระดับเหมาะสม และการมีตลาดรองรับผลผลิตอย่างชัดเจน

การปลูกข้าวคาร์บอนต่ำจะเป็นอนาคตในการสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรได้มีความมั่นคง ชัดเจนและแน่นอน ซึ่งเกษตรกรไทยที่ปลูกข้าวคาร์บอนต่ำจะเป็นคำตอบที่ดีให้กับเกษตรกรในเรื่องการทำนาลดโลกร้อน และเป็นการผลิตข้าวที่มีคุณภาพ มีต้นทุนที่เหมาะสมและมีตลาดรองรับที่ดี” นางสาวธัญวรรณกล่าว
ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

เอลนีโญรุนแรง กระทบข้าว-มันสำปะหลัง ภาคเกษตรไทยเสียหายเกือบ 5 หมื่นล้าน

KEY POINTS

- NOAA คาดการณ์ว่าปรากฏการณ์เอลนีโญมีโอกาสรุนแรงมากในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2569 ด้วยความน่าจะเป็นสูงกว่า 90%
- หากเกิดภัยแล้งรุนแรง คาดว่าผลผลิตข้าวและมันสำปะหลังจะได้รับความเสียหายอย่างหนัก คิดเป็นมูลค่ารวมเกือบ 5 หมื่นล้านบาท
- ความเสียหายที่ประเมินไว้แบ่งเป็นผลผลิตข้าวประมาณ 3.8 ล้านตัน (4.6 หมื่นล้านบาท) และมันสำปะหลัง 1.06 ล้านตัน (2.8 พันล้านบาท)

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาส 2 ปี 2569 โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รายงานปรากฏการณ์เอลนีโญมีแนวโน้มทวีความรุนแรงในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 โดย NOAA ประเมินโอกาสเกิดเอลนีโญระดับรุนแรงมากในไตรมาสสุดท้ายของปี 2569 มากกว่า 90% ขณะที่โอกาสเกิดเหตุการณ์ระดับประวัติศาสตร์สูงกว่า 69% เสี่ยงกระทบผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ หากเกิดภัยแล้งรุนแรงอาจทำให้ข้าวและมันสำปะหลังเสียหายรวม 49,299.8 ล้านบาท

NOAA ประเมินเอลนีโญรุนแรงมากกว่า 90%

จากการเผยแพร่ข้อมูล ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2569 องค์การบริหารมหาสมุทรและบรรยากาศแห่งชาติของสหรัฐฯ (National Oceanic and Atmospheric Administration: NOAA) ประเมินความน่าจะเป็นของโอกาสเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญในระดับรุนแรงมาก (Very Strong El Niño Chance) ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2569 มากกว่า 90.001%

ขณะเดียวกัน มีความน่าจะเป็นของโอกาสเกิดปรากฏการณ์ระดับประวัติศาสตร์ (Historic Event) ซึ่งมีความรุนแรงเกินกว่าปรากฏการณ์เอลนีโญในอดีตที่เคยบันทึกไว้ตั้งแต่ปี 2493 มากกว่า 69.00%

ฝนสะสมต่ำกว่าปกติ เสี่ยงกระทบน้ำต้นทุน

ภาพรวมปริมาณฝนสะสมทั่วประเทศยังต่ำกว่าค่าปกติ 8.02% ประกอบกับปัจจุบันอยู่ในสภาวะเอลนีโญและมีแนวโน้มกำลังแรงขึ้น จึงต้องเฝ้าระวังความเสี่ยงฝนทิ้งช่วงและผลกระทบต่อปริมาณน้ำต้นทุนของอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั่วประเทศ

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) คาดว่า ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2569 ประเทศไทยจะมีปริมาณน้ำทั้งประเทศหรือน้ำต้นทุนรวม 51,563 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือคิดเป็น 73% และจะมีปริมาณน้ำใช้การได้ (Usable water) รวมทั้งสิ้น 32,274 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็น 45.50% ของความจุเก็บกักรวม

สำหรับอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ที่ต้องเฝ้าระวังน้ำน้อย ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2569 ซึ่งมีปริมาตรน้ำต่ำกว่าเกณฑ์ปฏิบัติการอ่างเก็บน้ำกักเก็บน้ำต่ำสุด มีจำนวน 3 แห่ง ได้แก่ ภาคเหนือ 1 แห่ง คือ อ่างเก็บน้ำสิริกิติ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปริมาณน้ำคิดเป็น 68% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 แห่ง ได้แก่ อ่างเก็บน้ำน้ำพุง จังหวัดสกลนคร ปริมาณน้ำคิดเป็น 24% และอ่างเก็บน้ำจุฬารามณ์ จังหวัดชัยภูมิ ปริมาณน้ำคิดเป็น 67%

เอลนีโญในอดีตกระทบ GDP เกษตร

ภายใต้การคาดการณ์แนวโน้มดังกล่าว และการประเมินผลกระทบต่อภาคการผลิตเบื้องต้นโดยพิจารณาจากข้อมูลในอดีต พบว่า ปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ที่เกิดขึ้นในช่วงปี 2558-2559 และ 2562-2563 ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ได้แก่ ข้าวเปลือก ซึ่งคิดเป็นสัดส่วน 20.91% ต่อ GDP เกษตรปี 2567 มันสำปะหลัง 2.97% และอ้อย 3.34%

ผลกระทบดังกล่าวส่งผลให้ GDP เกษตรในช่วงปี 2557-2559 และปี 2562-2563 ปรับตัวลดลงอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากพืชกลุ่มดังกล่าวมีความเปราะบางต่อภาวะฝนทิ้งช่วง

ภัยแล้งรุนแรง เสี่ยงข้าวเสียหาย 3.8 ล้านตัน

การประเมินเบื้องต้นระบุว่า หากภาวะฝนทิ้งช่วงและปริมาณน้ำในเขื่อนที่ต่ำทวีความรุนแรงขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 และนำไปสู่ภัยแล้งระดับรุนแรง หรือกรณีผลผลิตเสียหาย 15.00% จะส่งผลกระทบต่อผลผลิตข้าวประมาณ 3.8 ล้านตัน ปริมาณดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วน 11.37% ต่อผลผลิตข้าวทั้งปี 2569 หรือคิดเป็นมูลค่า 46,467.6 ล้านบาท

ส่วนมันสำปะหลังคาดว่าจะเสียหาย 1.06 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วน 4.35% ต่อผลผลิตมันสำปะหลังทั้งปี 2569 หรือคิดเป็นมูลค่า 2,832.2 ล้านบาท รวมมูลค่าความสูญเสียทั้งสิ้น 49,299.8 ล้านบาท หรือคิดเป็นประมาณ 1.1% ของ GDP ภาคเกษตร และ 0.1% ของ GDP รวม

รัฐเตรียมแผนรับมือ หากเอลนีโญลากยาวถึงปี 2570

ในระยะต่อไป ภาครัฐควรเตรียมความพร้อมรับมือผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีต้นทุนน้ำต่ำ และพื้นที่ที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งชลประทานได้ แนวทางสำคัญ ได้แก่ การปรับแผนการเพาะปลูกให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำต้นทุน การจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำในระบบชลประทาน และการเตรียมความพร้อมทั้งแหล่งน้ำสำรองและเครื่องจักรกลด้านน้ำสำหรับพื้นที่เสี่ยง

นอกจากนี้ ภาครัฐควรเตรียมมาตรการสำหรับเกษตรกร หากสถานการณ์มีแนวโน้มยืดเยื้อต่อเนื่องถึงปี 2570 ได้แก่ ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับแผนการเพาะปลูกไปสู่การเพาะปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อยและพืชทนแล้ง ขยายความคุ้มครองระบบประกันภัยพืชผล เพื่อบรรเทาความเสียหายแก่เกษตรกร ลดผลกระทบต่อรายได้เกษตรกร สนับสนุนสินเชื่อเพื่อการปรับตัวแก่เกษตรกร เพื่อให้สามารถปรับพื้นที่เพาะปลูกให้มีความเหมาะสม ยืดหยุ่น และพร้อมรับมือกับความผันผวนของสภาพอากาศอย่างยั่งยืน

ที่มา *ฐานเศรษฐกิจ*

xx

เอลนีโญคุกคามอุปทานข้าวโลกในปีการผลิต 2569/70

บทความในนิตยสาร OPEN ระบุว่า ตลาดข้าวโลกอาจเผชิญภาวะอุปทานตึงตัวมากขึ้นในปีการผลิต 2569/70 เนื่องจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่มีแนวโน้มรุนแรงอาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตในหลายภูมิภาคสำคัญที่เป็นแหล่งผลิตข้าวทั่วโลก

ข้อมูลประมาณการของ S&P Global ที่สหพันธ์ผู้ส่งออกข้าวแห่งอินเดีย (Indian Rice Exporters' Federation: IREF) นำมาอ้างอิง ระบุว่า ผลผลิตข้าวโลกคาดว่าจะลดลงประมาณ 9 ล้านตัน เหลือ 536.4 ล้านตัน ความเสี่ยงด้านสภาพอากาศดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงที่เกษตรกรและผู้ค้าข้าวกำลังเผชิญกับต้นทุนปุ๋ย เชื้อเพลิง และการขนส่งที่สูงขึ้น รวมถึงความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังคงดำเนินอยู่

ประเด็นที่น่ากังวลหลักอยู่ที่ความรุนแรงและระยะเวลาของปรากฏการณ์เอลนีโญ โดยข้อมูลคาดการณ์ที่ IREF นำมาอ้างอิงระบุว่า ศูนย์พยากรณ์สภาพภูมิอากาศแห่งสหรัฐฯ (US Climate Prediction Center) ประเมินในเดือนกรกฎาคมว่า มีความเป็นไปได้ 97% ที่เอลนีโญจะดำเนินต่อเนื่องไปจนถึงต้นปี 2570 และมีโอกาส 81% ที่ปรากฏการณ์ดังกล่าวจะทวีความรุนแรงขึ้นสู่ระดับรุนแรงมากในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2569 หากเอลนีโญยังคงดำเนินต่อไปจนถึงเดือนเมษายน 2570 ผลกระทบอาจครอบคลุมหลายช่วงของวงจรการเพาะปลูกข้าว

อย่างไรก็ตาม ผลกระทบที่เกิดขึ้นไม่น่าจะเหมือนกันในทุกประเทศผู้ผลิต โดยประเทศผู้ผลิตข้าวรายสำคัญ ได้แก่ อินเดีย ปากีสถาน ไทย เวียดนาม อินโดนีเซีย จีน เมียนมา และฟิลิปปินส์ อาจเผชิญผลกระทบในรูปแบบที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ภาวะขาดแคลนน้ำ การเปลี่ยนแปลงพื้นที่เพาะปลูก ไปจนถึงสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยในช่วงเพาะปลูกและการเจริญเติบโตของข้าว ส่งผลให้ยากต่อการประเมินผลกระทบโดยรวมต่อผลผลิตข้าวโลก แม้ความเสี่ยงด้านอุปทานจะเพิ่มสูงขึ้นก็ตาม

การคาดการณ์ว่าผลผลิตจะลดลงไม่ได้หมายความว่าโลกกำลังจะเผชิญภาวะขาดแคลนข้าวในทันที เนื่องจากสต็อกข้าวคงเหลือจากปีการผลิต 2568/69 ที่อยู่ในระดับสูงคาดว่าจะช่วยให้การส่งออกข้าวโลกยังคงอยู่ในระดับค่อนข้างทรงตัว และทำหน้าที่เป็นกันชนสำคัญในการรองรับความเสี่ยงด้านอุปทาน อย่างไรก็ตาม ในขณะเดียวกัน ความต้องการนำเข้าข้าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยคาดว่าปริมาณการนำเข้าข้าวโลกจะเพิ่มขึ้นเกือบ 4 ล้านตัน เป็น 59.7 ล้านตัน เนื่องจากประเทศผู้นำเข้าต้องการเร่งจัดหาข้าวเพื่อสร้างความมั่นคงด้านอุปทานรองรับความเป็นไปได้ที่จะเกิดภาวะหยุดชะงักจากสภาพอากาศ

การที่ผลผลิตลดลงในขณะที่ความต้องการนำเข้าเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ส่วนเกินด้านอุปทานของตลาดโลกลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่า อัตราส่วนสต็อกข้าวโลกต่อการใช้จะลดลงเหลือประมาณ 36% แม้ระดับดังกล่าวยังถือว่าอยู่ในระดับค่อนข้างมั่นคงเมื่อเทียบกับมาตรฐานในอดีต แต่การที่ปริมาณสต็อกสำรองลดลงจะทำให้ตลาดมีความเปราะบางมากขึ้นต่อความผิดปกติของสภาพอากาศ การหยุดชะงักของอุปทาน หรือการเร่งซื้อข้าวจากต่างประเทศอย่างฉับพลัน

ราคาข้าวในประเทศผู้ส่งออกข้าวรายสำคัญเริ่มสะท้อนความกังวลบางส่วนดังกล่าวแล้ว อย่างไรก็ตาม สภาพอากาศไม่ใช่ปัจจัยกดดันเพียงประการเดียว ต้นทุนปุ๋ย เชื้อเพลิง และการขนส่งที่สูงขึ้นอาจส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและต้นทุนการส่งออกเพิ่มขึ้นอีก ขณะที่ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ในตะวันออกกลางอาจเพิ่มภาระด้านค่าระวางเรือและต้นทุนพลังงาน ดังนั้น การผสมผสานระหว่างผลผลิตที่ลดลงและต้นทุนที่สูงขึ้นอาจทำให้ตลาดข้าวอยู่ในภาวะที่เอื้อต่อการทรงตัวหรือปรับตัวสูงขึ้นของราคาอย่างต่อเนื่องมากขึ้น

สำหรับอินเดีย สถานการณ์ดังกล่าวมีความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นหนึ่งในประเทศผู้ผลิต ผู้บริโภค และผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของผลผลิตหรือกระแสการค้าข้าวโลกอาจส่งผลกระทบต่อราคาภายในประเทศ ความต้องการส่งออก และนโยบายของรัฐบาล อินเดียยังเข้าสู่ช่วงเวลาดังกล่าวด้วยปริมาณข้าวสำรองที่อยู่ในระดับสูง ซึ่งช่วยสร้างเกราะป้องกันบางส่วนจากผลกระทบด้านอุปทานจากภายนอกประเทศ อย่างไรก็ตาม หากเอลนีโญส่งผลให้ผลผลิตในประเทศอื่นๆ ลดลงมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ ประเทศต่างๆ อาจแข่งขันกันมากขึ้นเพื่อจัดหาข้าวที่มีอยู่ในตลาดส่งออก

ดังนั้น ประเด็นสำคัญของตลาดข้าวโลกในขณะนี้อาจไม่ใช่การเกิดภาวะขาดแคลนข้าวในทันที แต่เป็นการลดลงอย่างรวดเร็วของส่วนกันชนด้านอุปทาน เมื่อผลผลิตอาจลดลง 9 ล้านตัน ปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้น และสต็อกลดลง ตลาดข้าวโลกอาจมีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วงหลายเดือนข้างหน้า หากเอลนีโญมีความรุนแรงและยืดเยื้อดังที่กังวลกันในขณะนี้ ปีการผลิต 2569/70 อาจเป็นจุดเปลี่ยนจากตลาดข้าวที่มีอุปทานเพียงพอ ไปสู่ตลาดที่สภาพอากาศ ระดับสต็อก และความต้องการนำเข้า มีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดทิศทางราคาและกระแสการค้าข้าวโลก

ที่มา Oryza.com

USDA เผยแพร่รายงาน ตลาดและการค้าธัญพืชโลก เดือนสิงหาคม 2569

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) เผยแพร่รายงาน “ตลาดและการค้าธัญพืชโลก (Grain: World Markets and Trade)” ประจำเดือนสิงหาคม 2569 โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับตลาดข้าวโลกดังนี้

รายงานฉบับนี้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับตลาดข้าวโลก เพื่อประกอบกับแนวโน้มด้านผลผลิตและดุลอุปสงค์และอุปทานที่นำเสนอในรายงาน WASDE เดือนสิงหาคม แม้ภาพรวมการคาดการณ์ผลผลิตข้าวโลกในปีการตลาด

2569/70 จะเปลี่ยนแปลงจากเดือนกรกฎาคมเพียงเล็กน้อย แต่รายงานฉบับนี้สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของราคาส่งออกระหว่างประเทศผู้ส่งออกรายสำคัญ และให้ข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของทิศทางการค้าข้าวโลก

ในช่วงเดือนที่ผ่านมา ราคาส่งออกข้าวของประเทศผู้ส่งออกรายสำคัญมีการเคลื่อนไหวแตกต่างกัน โดยราคาข้าวขาว 4% ของสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 19 ดอลลาร์สหรัฐต่อตันจากเดือนกรกฎาคม มาอยู่ที่ 537 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน โดยได้รับแรงสนับสนุนจากยอดขายที่แข็งแกร่งไปยังตลาดละตินอเมริกา ขณะที่อูรุกวัยมีราคาเพิ่มขึ้นมากกว่าโดยปรับขึ้น 27 ดอลลาร์สหรัฐ มาอยู่ที่ 531 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ส่วนราคาข้าวเวียดนามเพิ่มขึ้น 24 ดอลลาร์สหรัฐ มาอยู่ที่ 437 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เนื่องจากอุปทานมีจำกัด

ในทางตรงกันข้าม ราคาข้าวไทยลดลง 16 ดอลลาร์สหรัฐ มาอยู่ที่ 458 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ท่ามกลางความต้องการที่อ่อนแอ ขณะที่ราคาข้าวปากีสถานลดลง 19 ดอลลาร์สหรัฐ มาอยู่ที่ 395 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เนื่องจากยอดขายไปยังตลาดตะวันออกกลางซบเซา ส่วนราคาข้าวอินเดียปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อย 3 ดอลลาร์สหรัฐ มาอยู่ที่ 358 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน โดยได้รับแรงหนุนจากความสนใจซื้อที่แข็งแกร่งจากตลาดแอฟริกาและเอเชียตะวันออก

ข้อมูลด้านราคาสะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายด้านความสามารถในการแข่งขันของข้าวสหรัฐฯ ในตลาดโลกอย่างต่อเนื่อง โดยราคาข้าวสหรัฐฯ ที่ 537 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน สูงกว่าข้าวอินเดียประมาณ 179 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน สูงกว่าข้าวปากีสถาน 142 ดอลลาร์สหรัฐ และสูงกว่าข้าวเวียดนาม 100 ดอลลาร์สหรัฐ อย่างไรก็ตาม ความต้องการที่แข็งแกร่งจากตลาดละตินอเมริกายังคงช่วยสนับสนุนราคาข้าวและการส่งออกของสหรัฐฯ ขณะที่การเคลื่อนไหวของราคาข้าวจากประเทศผู้ส่งออกในเอเชียที่แตกต่างกันยังสะท้อนว่า เวียดนามกำลังเผชิญภาวะอุปทานตึงตัวมากขึ้น ขณะที่ไทยและปากีสถานกำลังเผชิญกับความต้องการที่อ่อนแอลง

ขณะเดียวกัน จีนกำลังกลายเป็นอีกประเด็นสำคัญของการค้าข้าวโลก โดย USDA ปรับเพิ่มประมาณการนำเข้าข้าวของจีนในปี 2569 อีก 400,000 ตัน เป็น 4.3 ล้านตัน เนื่องจากจีนมีการจัดซื้อข้าวหักในปริมาณมากเพื่อใช้เป็นอาหารสัตว์ ขณะเดียวกัน USDA ปรับเพิ่มประมาณการส่งออกข้าวของจีนในปี 2569 อีก 200,000 ตัน เป็น 2.1 ล้านตัน โดยราคาที่สามารถแข่งขันได้ช่วยสนับสนุนความต้องการข้าวจีนจากตลาดแอฟริกาให้เพิ่มขึ้น

รายงานยังชี้ให้เห็นถึงการมีบทบาทเพิ่มขึ้นของจีนในตลาดแอฟริกาในวงกว้าง โดย USDA ระบุว่า การปรับเพิ่มประมาณการการค้าข้าวโลกในปีการตลาด 2568/69 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากยอดขายข้าวของจีนไปยังแอฟริกาที่แข็งแกร่ง ขณะที่การปรับเพิ่มประมาณการส่งออกข้าวของจีนสะท้อนถึงความสามารถในการแข่งขันของข้าวจีนในตลาดดังกล่าว แนวโน้มนี้แสดงให้เห็นว่า จีนกำลังมีบทบาทเชิงรุกมากขึ้นทั้งในด้าน การนำเข้าและการส่งออกข้าวของโลก โดยนำเข้าข้าวหักในปริมาณเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันก็ขยายการส่งออกไปยังตลาดบางแห่งอย่างต่อเนื่อง

สำหรับประเทศอื่นๆ เคนยา ปรับเพิ่มประมาณการนำเข้าข้าวในปี 2569 อีก 200,000 ตัน เป็น 1 ล้านตัน หลังจากรัฐบาลประกาศให้สามารถนำเข้าข้าวได้โดยปลอดภาษีศุลกากรในปริมาณสูงสุด 490,000 ตัน การปรับเพิ่มดังกล่าวเป็นอีกหนึ่งสัญญาณที่สะท้อนถึงความต้องการนำเข้าข้าวที่ยังคงแข็งแกร่งในบางประเทศของแอฟริกา

โดยภาพรวม ข้อมูลด้านการค้าข้าวเพิ่มเติมจาก USDA สะท้อนให้เห็นว่า ตลาดข้าวโลกยังคงมีการแข่งขันสูง แม้ปริมาณการค้าระหว่างประเทศจะอยู่ในระดับค่อนข้างแข็งแกร่ง อินเดียยังคงเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก โดยคาดว่าจะการส่งออกในปีการตลาด 2569/70 จะอยู่ที่ 25 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ เวียดนาม 8.1 ล้านตัน ไทย 7.5 ล้านตัน ปากีสถาน 5 ล้านตัน และกัมพูชา 3.8 ล้านตัน

ทั้งนี้ USDA คาดว่าการส่งออกข้าวโลกในปีการตลาด 2569/70 จะอยู่ที่ 62.9 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 61.4 ล้านตัน ในปีการตลาด 2568/69 สะท้อนว่าการค้าข้าวระหว่างประเทศยังมีแนวโน้มขยายตัว แม้ตลาดจะเผชิญความแตกต่างด้านอุปทานและความต้องการ รวมถึงการแข่งขันด้านราคาที่ดินระหว่างประเทศผู้ส่งออกรายสำคัญ

ที่มา Oryza.com

USDA เผยแพร่รายงาน ประมาณการอุปสงค์และอุปทานสินค้าเกษตรโลก เดือนสิงหาคม 2569

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) เผยแพร่รายงาน ประมาณการอุปสงค์และอุปทานสินค้าเกษตรโลก (World Agricultural Supply and Demand Estimates: WASDE) ประจำเดือนสิงหาคม 2569 ซึ่งครอบคลุมแนวโน้มตลาดข้าวของสหรัฐฯ และตลาดโลก โดยมีสาระสำคัญดังนี้

แนวโน้มข้าวสหรัฐฯ ปีการตลาด 2569/70

รายงาน WASDE เดือนสิงหาคมสะท้อนแนวโน้มอุปทานข้าวสหรัฐฯ ที่ตึงตัวน้อยกว่าการประเมินในเดือนกรกฎาคม โดย USDA ปรับเพิ่มประมาณการผลผลิตและสต็อกปลายปี รวมทั้งปรับเพิ่มการใช้ภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม ดุลข้าวในปีการตลาด 2569/70 ยังคงตึงตัวกว่าปี 2568/69 อย่างมาก เนื่องจากผลผลิตลดลงอย่างมีนัยสำคัญ การนำเข้าเพิ่มขึ้น การส่งออกลดลง และสต็อกปลายปีลดลงประมาณหนึ่งในสาม

ผลผลิต: USDA ปรับเพิ่มประมาณการผลผลิตข้าวสหรัฐฯ ในปีการตลาด 2569/70 เป็น 158.4 ล้าน cwt เพิ่มขึ้น 5.1 ล้าน cwt จากประมาณการเดือนกรกฎาคมที่ 153.3 ล้าน cwt เนื่องจากพื้นที่เก็บเกี่ยวที่เพิ่มขึ้นมากกว่าการชดเชยจากประมาณการผลผลิตต่อไร่ที่ลดลง ทั้งนี้ ประมาณการผลผลิตในเดือนสิงหาคมยังต่ำกว่าประมาณการปี 2568/69 ที่ 206.7 ล้าน cwt ถึง 23.4% สะท้อนการลดลงอย่างมากของพื้นที่เพาะปลูกและพื้นที่เก็บเกี่ยวผลผลิตเฉลี่ยทั่วประเทศคาดว่าจะอยู่ที่ 7,644 ปอนด์ต่อเอเคอร์ ลดลง 102 ปอนด์จากประมาณการเดือนกรกฎาคม แต่ยังสูงกว่าระดับ 7,544 ปอนด์ต่อเอเคอร์ในปี 2568/69 โดยคาดว่าผลผลิตข้าวเมล็ดยาวจะอยู่ที่ 106.7 ล้าน cwt ขณะที่ข้าวเมล็ดกลางและเมล็ดสั้นอยู่ที่ 51.7 ล้าน cwt

การใช้ประโยชน์: การใช้ข้าวภายในประเทศและส่วนที่เหลือทั้งหมดของสหรัฐฯ คาดว่าจะอยู่ที่ 148 ล้าน cwt เพิ่มขึ้น 2 ล้าน cwt จากประมาณการเดือนกรกฎาคมที่ 146 ล้าน cwt เนื่องจากประมาณการผลผลิตที่สูงขึ้น ช่วยเพิ่มปริมาณข้าวที่มีอยู่ในตลาด อย่างไรก็ตาม การใช้ประโยชน์ยังต่ำกว่าระดับ 169 ล้าน cwt ที่ประเมินไว้สำหรับปี 2568/69 หรือ ลดลงประมาณ 12.4% เมื่อเทียบกับปีก่อน การคาดการณ์การใช้ที่ลดลงเมื่อเทียบรายปีสอดคล้องกับปริมาณอุปทานโดยรวมที่มีให้แก่ตลาดภายในประเทศซึ่งลดลงอย่างมาก

การนำเข้า: การนำเข้าข้าวของสหรัฐฯ ในปีการตลาด 2569/70 คาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 49.8 ล้าน cwt ไม่เปลี่ยนแปลงจากประมาณการเดือนกรกฎาคม แต่สูงกว่าประมาณการ 43.2 ล้าน cwt ในปี 2568/69 อย่างมีนัยสำคัญ การเพิ่มขึ้นดังกล่าวเป็นผลจากอุปทานข้าวที่ผลิตภายในประเทศมีจำกัดมากขึ้น โดยรายงาน WASDE เดือนกรกฎาคมระบุว่า การนำเข้าที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นข้าวเมล็ดยาว ดังนั้น ปริมาณนำเข้าที่คาดการณ์จึงยังคงเป็นแหล่งอุปทานสำคัญสำหรับตลาดสหรัฐฯ ในปีการตลาดที่จะมาถึง

การส่งออก: การส่งออกข้าวของสหรัฐฯ ในปีการตลาด 2569/70 คาดว่าจะอยู่ที่ 78 ล้าน cwt ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดือนกรกฎาคม แต่ลดลงจาก 81 ล้าน cwt ที่ประเมินไว้สำหรับปี 2568/69 การส่งออกที่ลดลงเป็นผลจากผลผลิตภายในประเทศที่ลดลงและการแข่งขันอย่างต่อเนื่องจากประเทศผู้ส่งออกรายอื่นในตลาดโลก แม้

USDA จะปรับเพิ่มประมาณการผลผลิตในเดือนสิงหาคม แต่ไม่ได้ปรับเพิ่มประมาณการส่งออก สะท้อนว่า ผลผลิตส่วนเพิ่มมีแนวโน้มถูกดูดซับโดยความต้องการภายในประเทศและการสะสมสต็อก มากกว่าการส่งออกที่เพิ่มขึ้น

สต็อกปลายปี: USDA ปรับเพิ่มประมาณการสต็อกข้าวปลายปีของสหรัฐฯ เป็น 36 ล้าน cwt จาก 30.9 ล้าน cwt ในเดือนกรกฎาคม เนื่องจากผลผลิตที่เพิ่มขึ้นมากกว่าการขดเชยจากการใช้ภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม สต็อกดังกล่าวยังต่ำกว่าประมาณการ 53.8 ล้าน cwt ในปี 2568/69 ถึง 33% ส่งผลให้ดุลอุปสงค์และอุปทานของสหรัฐฯ ยังคงตึงตัวกว่าปีก่อนอย่างมาก การปรับประมาณการในเดือนสิงหาคมจึงช่วยให้สถานการณ์อุปทานดีขึ้นเมื่อเทียบกับแนวโน้มในเดือนกรกฎาคม แต่ยังไม่สามารถขจัดภาวะตึงตัวพื้นฐานของตลาดในปีการตลาด 2569/70 ได้

ราคา: USDA ยังคงประมาณการราคาเฉลี่ยข้าวทุกชนิดที่เกษตรกรได้รับในปีการตลาด 2569/70 ไว้ที่ 14.90 ดอลลาร์สหรัฐต่อ cwt ในเดือนสิงหาคม หลังจากปรับเพิ่มขึ้นอย่างมาก 1.40 ดอลลาร์ต่อ cwt ในเดือนกรกฎาคม ราคาเฉลี่ยที่คาดการณ์ดังกล่าวสูงกว่าระดับ 12.50 ดอลลาร์ต่อ cwt ในปี 2568/69 อย่างมาก สะท้อนสถานการณ์สต็อกที่ตึงตัวและผลผลิตที่ลดลง แม้จะมีการปรับเพิ่มประมาณการผลผลิตในเดือนสิงหาคมก็ตาม โดยคาดว่าราคาข้าวเมลิตยาวจะอยู่ที่ 13.50 ดอลลาร์ต่อ cwt ขณะที่ข้าวเมลิตกลางและเมลิตสั้นคาดว่าจะอยู่ที่ 18.70 ดอลลาร์ต่อ cwt

แนวโน้มตลาดข้าวโลก ปีการตลาด 2569/70

แนวโน้มเดือนสิงหาคมชี้ให้เห็นว่าตลาดข้าวโลกในปีการตลาด 2569/70 กำลังเข้าสู่ภาวะตึงตัวเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยรายงานระบุถึงผลผลิตที่ลดลง การบริโภคที่เพิ่มขึ้น การค้าระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้น และสต็อกที่ลดลงเมื่อเทียบกับปีการตลาด 2568/69

ผลผลิต: USDA คาดการณ์ผลผลิตข้าวสารของโลกในปีการตลาด 2569/70 ที่ 537.27 ล้านตัน เพิ่มขึ้นเพียง 90,000 ตันจากประมาณการเดือนกรกฎาคมที่ 537.18 ล้านตัน แม้จะมีการปรับเพิ่มเล็กน้อยเมื่อเทียบรายเดือน แต่ผลผลิตยังต่ำกว่าประมาณการ 545.51 ล้านตันในปี 2568/69 อยู่ 8.24 ล้านตัน หรือประมาณ 1.5% การปรับประมาณการในเดือนสิงหาคมที่ไม่มากนักเป็นผลจากผลผลิตสหรัฐฯ ที่เพิ่มขึ้นถูกชดเชยด้วยการปรับลดผลผลิตในประเทศอื่น โดยเฉพาะเปรู สำหรับประเทศผู้ส่งออกรายสำคัญ คาดว่าอินเดียจะผลิตข้าวได้ 150 ล้านตัน ปากีสถาน 9.6 ล้านตัน ไทย 20.3 ล้านตัน เวียดนาม 26.1 ล้านตัน และเมียนมา 11 ล้านตัน

การใช้ประโยชน์: การใช้ข้าวภายในประเทศและส่วนที่เหลือทั่วโลกคาดว่าจะทำสถิติสูงสุดที่ 542.8 ล้านตันในปี 2569/70 ไม่เปลี่ยนแปลงจากประมาณการเดือนกรกฎาคม แต่เพิ่มขึ้น 4.21 ล้านตัน จาก 538.59 ล้านตัน ในปี 2568/69 ซึ่งหมายความว่า การบริโภคข้าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแม้ผลผลิตข้าวโลกจะลดลง และจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนตลาด โดยจีนยังคงเป็นประเทศที่มีการบริโภคข้าวมากที่สุด คาดว่า การใช้ภายในประเทศจะอยู่ที่ 147.3 ล้านตัน ขณะที่อินเดียคาดว่าจะมีการใช้ข้าว 128 ล้านตัน เพิ่มขึ้นอย่างมากจาก 124.52 ล้านตันในปี 2568/69

การนำเข้า: การนำเข้าข้าวของโลกในปี 2569/70 คาดว่าจะอยู่ที่ 60.24 ล้านตัน เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยจากประมาณการเดือนกรกฎาคมที่ 60.20 ล้านตัน แต่สูงกว่าประมาณการ 57.07 ล้านตันในปี 2568/69 ประมาณ 5.6% การเพิ่มขึ้นดังกล่าวสะท้อนถึงความต้องการข้าวในตลาดโลกที่แข็งแกร่งขึ้น แม้ผลผลิตโลกจะลดลงก็ตาม สำหรับตลาดสำคัญ คาดว่าจีนจะนำเข้าข้าว 4 ล้านตัน ฟิลิปปินส์ 5.6 ล้านตัน ไนจีเรีย 2.9 ล้านตัน ขณะที่ภูมิภาคตะวันออกกลางที่ USDA คัดเลือกมาประเมิน คาดว่าจะนำเข้า 4.7 ล้านตัน

การส่งออก: การส่งออกข้าวโลกในปี 2569/70 คาดว่าจะอยู่ที่ 62.78 ล้านตัน ไม่เปลี่ยนแปลงจากประมาณการเดือนกรกฎาคม และเพิ่มขึ้นจาก 60.32 ล้านตันในปี 2568/69 โดยอินเดียคาดว่าจะยังคงเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลกอย่างมาก ด้วยปริมาณส่งออก 25 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 23.5 ล้านตันในปี 2568/69 ขณะที่การส่งออกของไทยคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 7.5 ล้านตัน จาก 7 ล้านตัน และปากีสถานเพิ่มขึ้นเป็น 5 ล้านตัน จาก 4.5 ล้านตัน ส่วนเวียดนามคาดว่าจะส่งออกได้ 8.1 ล้านตันเท่าเดิม ขณะที่การส่งออกของเมียนมาคาดว่าจะลดลงเหลือ 2.1 ล้านตัน

สต็อกปลายปี: สต็อกข้าวโลกปลายปีคาดว่าจะอยู่ที่ 192.63 ล้านตัน เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยจากประมาณการเดือนกรกฎาคมที่ 192.58 ล้านตัน แต่ลดลงจาก 198.17 ล้านตันในปี 2568/69 ที่สำคัญ สต็อกข้าวนอกประเทศจีนคาดว่าจะลดลงเหลือ 85.63 ล้านตัน จาก 92.67 ล้านตันในปี 2568/69 หรือลดลงประมาณ 7.6% ขณะที่สต็อกของประเทศผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ 5 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย ไทย เวียดนาม ปากีสถาน และเมียนมา คาดว่าจะลดลงเหลือ 60.71 ล้านตัน จาก 64.34 ล้านตัน

ตัวเลขดังกล่าวสะท้อนว่า ตลาดข้าวที่สามารถซื้อขายระหว่างประเทศได้อาจถึงตัวว่าที่ตัวเลขสต็อกข้าวโลกโดยรวมสะท้อน เนื่องจากจีนมีปริมาณสต็อกข้าวอยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาเฉพาะสต็อกที่มีอยู่ในประเทศผู้ส่งออกและสามารถรองรับการค้าระหว่างประเทศได้ แนวโน้มอุปทานจึงมีความตึงตัวมากขึ้นในปีการตลาด 2569/70

ที่มา Oryza.com

XX

เวียดนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาข้าวเวียดนามปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นสัปดาห์ที่ 3 ติดต่อกัน โดยข้าวขาว 5% ของเวียดนามเสนอขายที่ 435-455 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้นจาก 430-450 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ในสัปดาห์ก่อน

ผู้ค้าข้าวในนครโฮจิมินห์รายหนึ่งกล่าวว่า คลื่นความร้อนที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ทั่วโลกในขณะนี้ได้เพิ่มความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบด้านลบของปรากฏการณ์เอลนีโญต่ออุปทานอาหารโลกรวมถึงข้าว

ขณะที่ผู้ค้าสนับสนุนข้อเสนอของสมาคมอาหารเวียดนาม (Vietnam Food Association) ที่ต้องการกำหนดราคาขั้นต่ำสำหรับการส่งออกข้าวหอมของเวียดนามและข้าวเปลือกสดภายในประเทศ เพื่อคุ้มครองเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ส่งออก อย่างไรก็ตามขณะนี้ยังไม่ชัดเจนว่ามาตรการดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้เมื่อใด

ขณะเดียวกัน บังกลาเทศอนุมัติการนำเข้าข้าวหนึ่งจากเวียดนามจำนวน 100,000 ตัน ภายใต้ข้อตกลงระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล (Government-to-Government: G2G) เพื่อบรรเทาปัญหาราคาข้าวภายในประเทศที่อยู่ในระดับสูง โดยข้าวดังกล่าวจะจัดซื้อจาก Vietnam Southern Food Corporation (VINAFOOD II) ในราคา 416 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน

สมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association; VFA) รายงานว่า ปริมาณการส่งออกข้าวระหว่างวันที่ 1-31 กรกฎาคม 2569 อยู่ที่ 478,814 ตัน คิดเป็นมูลค่า 241.109 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับปริมาณการส่งออกสะสมตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2569 อยู่ที่ประมาณ 5.496 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า

2.624 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณการส่งออกลดลง 0.12% ขณะที่มูลค่าการส่งออกลดลง 7.08% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2568

สมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association; VFA) รายงานว่า เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2569 ราคาส่งออกข้าวของเวียดนามปรับตัวในทิศทางที่ต่างกันออกไป โดยราคาข้าวหอม (Vietnamese fragrant rice) พันธุ์ DT8 ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 490–500 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน ลดลงจากระดับ 500-510 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อน ขณะที่ข้าวหอม Jasmine ราคาอยู่ที่ 538–542 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน ลดลงจากระดับ 541-545 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อน ส่วนข้าวขาว 5% (5% broken rice) เสนอขายที่ราคา 438–442 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจากระดับ 434-438 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อน

สมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) รายงานว่า ในช่วงระหว่างวันที่ 1–8 สิงหาคม 2569 มีเรือสินค้าเข้าเทียบท่าที่ท่าเรือโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh Port) และ ท่าเรือหมีเถย (My Thoi Port) เพื่อบรรทุกข้าวรวม 4 ลำ โดยมีปริมาณข้าวทุกชนิดที่มีกำหนดส่งออกรวมประมาณ 22,150 ตัน ทั้งนี้ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 27 กรกฎาคม – 10 สิงหาคม 2569 มีการขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวม 104,400 ตัน โดยมีปลายทางไปยังประเทศในแถบแอฟริกา จำนวน 68,000 ตัน ประเทศมาเลเซีย 18,100 ตัน และประเทศฟิลิปปินส์ 18,300 ตัน

สำนักข่าว Viet Nam News รายงานว่า สมาคมอาหารเวียดนาม (Vietnam Food Association: VFA) เรียกร้องให้ผู้ประกอบการเร่งรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกร โดยเฉพาะข้าวหอมและข้าวคุณภาพสูง เช่น DT8 และ OM18 ในราคาตั้งแต่ 7,000 ดองเวียดนาม (ประมาณ 0.27 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อกิโลกรัมขึ้นไป

ในจดหมายเปิดผนึกถึงบริษัทสมาชิกและผู้ค้าส่งออกข้าว นายโด ฮา นาม (Đỗ Hà Nam) ประธาน VFA เรียกร้องให้ผู้ประกอบการแสดงความรับผิดชอบต่อผู้ปลูกข้าวเปลือกจากการเพิ่มการรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกร และร่วมกันสนับสนุนการจำหน่ายข้าวเปลือกและรักษาเสถียรภาพตลาดข้าว

VFA ระบุว่า ปัจจุบันภาคการผลิต การค้าข้าว และการส่งออกข้าวของเวียดนามกำลังเผชิญกับความยากลำบากหลายประการ โดยความขัดแย้งและความไม่มั่นคงในหลายพื้นที่ทั่วโลกยังคงส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทาน การขนส่ง และการค้าโลก

ขณะเดียวกัน ประเทศผู้นำเข้าข้าวหลายประเทศได้ปรับเปลี่ยนนโยบายไปสู่การ คุ้มครองตลาดภายในประเทศมากขึ้น โดยให้ความสำคัญกับความมั่นคงทางอาหารและเพิ่มความเข้มงวดในการควบคุมการนำเข้า ซึ่งส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อการส่งออกข้าวของผู้ประกอบการเวียดนาม ท่ามกลางความท้าทายดังกล่าว เกษตรกรผู้ปลูกข้าวยังเผชิญแรงกดดันเพิ่มขึ้น เนื่องจากต้นทุนปัจจัยการผลิตยังอยู่ในระดับสูง ขณะที่ราคาข้าวเปลือกมีแนวโน้มลดลงในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว

VFA ระบุว่า หากภาคธุรกิจไม่ร่วมมือกัน เกษตรกรจะได้รับผลกระทบต่อรายได้และความเป็นอยู่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมข้าวของเวียดนามอย่างยั่งยืนในระยะยาว นอกจากนี้ VFA ยังเรียกร้องให้ผู้ส่งออกข้าว ให้ความสำคัญกับการเจรจา การลงนาม และการปฏิบัติตามสัญญาส่งออกข้าวหอม โดยกำหนดราคาส่งออกอย่างน้อย 500 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน ให้สอดคล้องกับคุณภาพสินค้าและสถานการณ์ตลาด

VFA ระบุว่า แนวทางดังกล่าวจะช่วยเพิ่มมูลค่าข้าวเวียดนาม ขณะเดียวกันยังช่วยให้เกิดการกระจายผลประโยชน์อย่างสมดุลระหว่างเกษตรกร ผู้ประกอบการ และประเทศ VFA แสดงความเชื่อมั่นว่า ด้วยความร่วมมือ ความรับผิดชอบ และความมุ่งมั่นในการสนับสนุนภาคธุรกิจ บริษัทสมาชิกและผู้ค้าส่งออกข้าวจะร่วมกันดำเนิน

มาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพตลาด สนับสนุนการรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกร รักษาชื่อเสียงของข้าวเวียดนาม และเพิ่มมูลค่าข้าวเวียดนามในตลาดต่างประเทศ

สำนักข่าว Vietnamplus รายงานว่า ข้าว ST25 ของเวียดนามได้วางจำหน่ายและกระจายสินค้าอย่างเป็นทางการผ่านเครือข่ายเปอร์มาร์เก็ตค้าส่ง Selgros Cash & Carry ในประเทศเยอรมนี นับเป็นการเปิดช่องทางโดยตรงเพิ่มเติมสู่ตลาดและผู้บริโภคในยุโรปสำหรับข้าวคุณภาพสูงของเวียดนาม

พิธีเปิดจัดขึ้นเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2569 ณ ซูเปอร์มาร์เก็ต Selgros สาขา Lichtenberg กรุงเบอร์ลิน ภายใต้กิจกรรม Vietnam Goods Week โดยข้าว ST25 จัดหาโดยบริษัท Mova Plus ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวเป็นผลจากการติดต่อและหารือระหว่างบริษัท Mova Plus กับ Selgros มาเป็นเวลากว่าหนึ่งปี โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานการค้าเวียดนามในเยอรมนี

ในพิธีเปิด เหงียน ดัก แถ่ง (Nguyen Dac Thanh) เอกอัครราชทูตเวียดนามประจำเยอรมนี กล่าวชื่นชมความร่วมมือของ Selgros และความพยายามของ Mova Plus โดยระบุว่า การนำข้าว ST25 เข้าวางจำหน่ายบนชั้นสินค้า Selgros ไม่เพียงเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคชาวเยอรมันเข้าถึงผลิตภัณฑ์ข้าวเวียดนามได้มากขึ้นเท่านั้น แต่ยังมีส่วนช่วยเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตรเวียดนาม โดยเปลี่ยนจุดเน้นจากการส่งออกในด้านปริมาณไปสู่ คุณภาพ การสร้างแบรนด์ และมูลค่าเพิ่ม ทั้งนี้ การนำสินค้าเข้าสู่ชั้นวางของซูเปอร์มาร์เก็ตถือเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น

เพื่อรักษาการวางจำหน่ายในตลาดเยอรมนีในระยะยาว ผู้ประกอบการเวียดนามจำเป็นต้องรักษามาตรฐานด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร รวมถึงพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมและรักษาความสามารถในการจัดหาสินค้าอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการขายที่เหมาะสมกับตลาดท้องถิ่น

มาริโอ แบร์เกอร์ (Mario Berger) ผู้อำนวยการ Selgros สาขา Berlin Lichtenberg กล่าวว่า ผู้บริโภคชาวเยอรมันมีความสนใจสินค้าเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ผลไม้เมืองร้อน อาหารทะเล เครื่องเทศ ไปจนถึงสินค้าอบแห้ง วุ้นเส้น และเผือก พร้อมแสดงความหวังว่าจะมีสินค้าเกษตรเวียดนามเข้ามาจำหน่ายผ่านระบบของ Selgros เพิ่มขึ้นในอนาคต

ดาม ฮีเยน ฮวา (Lam Hien Hoa) ผู้อำนวยการฝ่ายธุรกิจระหว่างประเทศของ Mova Plus กล่าวว่า การเปิดตัวครั้งนี้เป็นโอกาสให้ผู้บริโภคชาวเยอรมันและชุมชนนานาชาติในเยอรมนีสามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรคุณภาพสูงของเวียดนามได้โดยตรง

ดานา โฮ (Dana Ho) ผู้อำนวยการฝ่ายการค้าและการตลาดของ Mova Plus กล่าวว่า หนึ่งในข้อกำหนดที่ทำนายที่สุดในการนำข้าว ST25 เข้าสู่ระบบของ Selgros คือการพิสูจน์ แหล่งกำเนิด ความปลอดภัย และคุณภาพที่สม่ำเสมอของสินค้า โดยข้าวทุกล็อตที่ส่งออกไปยังยุโรปจะต้องผ่านการตรวจสอบ และมีเอกสารและใบรับรองที่ครบถ้วนก่อนที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าสู่ระบบจัดจำหน่าย

Mova Plus ได้เลือก Vinaseed เป็นพันธมิตรในห่วงโซ่อุปทาน เพื่อควบคุมทุกขั้นตอนตั้งแต่พันธุ์ข้าวและพื้นที่เพาะปลูกไปจนถึงกระบวนการผลิต เพื่อให้สามารถรักษาคุณภาพของสินค้าได้อย่างสม่ำเสมอ

ขณะที่ ดั่ง ทิ แถ่ง เฟื่อง (Dang Thi Thanh Phuong) ที่ปรึกษาการค้าเวียดนามประจำเยอรมนี กล่าวว่า สำนักงานการค้าเวียดนามจะยังคงทำหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย และเครือข่ายค้าปลีกของเยอรมนีกับผู้ประกอบการเวียดนาม เพื่อช่วยให้สินค้าเวียดนามสามารถเข้าถึงตลาดได้ดีขึ้นและขยายตลาดส่งออกต่อไป

สำนักงานบริการการเกษตรต่างประเทศ กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA Post) เผยแพร่รายงานประมาณการสมดุลข้าวของเวียดนาม โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้

ผลผลิตข้าว: USDA Post คาดการณ์ผลผลิตข้าวสารของเวียดนามในปีการตลาด (MY) 2569/70 อยู่ที่ 26.156 ล้านตัน หรือเทียบเท่าข้าวเปลือก 41.85 ล้านตัน หลังจากปรับเพิ่มประมาณการตามข้อมูลผลผลิตล่าสุด อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการปรับเพิ่มประมาณการ แต่ผลผลิตยังคงคาดว่าจะอยู่ในระดับต่ำกว่าปีก่อนเล็กน้อย เนื่องจากคาดว่าจะได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ที่มีความรุนแรง ซึ่งจะทำให้เกิดภัยแล้งและการขาดแคลนน้ำเพื่อการชลประทาน รวมถึงต้นทุนปัจจัยการผลิตที่อยู่ในระดับสูงและราคาข้าวที่เกษตรกรได้รับหน้าฟาร์มลดลง

เพื่อรับมือกับปัญหาการขาดแคลนน้ำที่คาดว่าจะเกิดขึ้น หน่วยงานภาครัฐได้แนะนำให้เกษตรกรในพื้นที่เสี่ยงภัยแล้งของสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงลดการเพาะปลูกข้าวฤดูใบไม้ร่วง-ฤดูหนาว (late-autumn and winter rice)

การบริโภคภายในประเทศ: การบริโภคข้าวภายในประเทศคาดว่าจะอยู่ที่ 22.5 ล้านตัน ในปีการตลาด MY 2569/70 โดยคาดว่าจะทรงตัวในระดับใกล้เคียงเดิม แต่ต่ำกว่าประมาณการก่อนหน้านี้เล็กน้อย เนื่องจากรายได้ที่เพิ่มขึ้นทำให้รูปแบบการบริโภคของประชาชนมีความหลากหลายมากขึ้น โดยหันไปบริโภคโปรตีน ผลไม้ อาหารแปรรูป และผลิตภัณฑ์จากข้าวสาลีมากขึ้น นอกจากนี้ การใช้ข้าวโพดและข้าวสาลีนำเข้าเพิ่มขึ้นในภาคอาหารสัตว์ ส่งผลให้ความต้องการวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ทำจากข้าวลดลง

การส่งออกข้าว: เวียดนามคาดว่าจะส่งออกข้าวได้ 8 ล้านตัน ในปี MY 2569/70 แม้ปริมาณส่งออกคาดว่าจะลดลงเล็กน้อยจากปีการตลาดก่อนหน้านี้ แต่ยังคงอยู่ในระดับแข็งแกร่งจากความต้องการข้าวในตลาดโลกที่ยังมีอย่างต่อเนื่อง และความกังวลเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านผลผลิตจากปรากฏการณ์เอลนีโญในประเทศผู้ผลิตข้าวหลายประเทศ

ผลการส่งออกในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 แข็งแกร่งกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยได้รับแรงสนับสนุนจากความต้องการที่เติบโตในตลาดเอเชีย โดยเฉพาะ ฟิลิปปินส์ ขณะที่การส่งออกไปยัง จีนและมาเลเซีย ก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน

การนำเข้าข้าว: การนำเข้าข้าวคาดว่าจะอยู่ที่ 3.6 ล้านตัน ในปี MY 2569/70 ลดลงเล็กน้อยจากประมาณการ 3.7 ล้านตัน ในปี MY 2568/69 การลดลงดังกล่าวสะท้อนถึงปริมาณข้าวภายในประเทศที่เพียงพอ แม้ผลผลิตจะลดลง ประกอบกับยังคงมีความต้องการนำเข้าข้าวเพื่อรองรับความต้องการเฉพาะของตลาด

ราคาข้าว: รายงานระบุว่า ราคาข้าวเปลือกลดลงอย่างมากจากระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในช่วงปลายปี 2567 และทรงตัวในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 โดยราคาข้าวพันธุ์สำคัญ เช่น IR50404, OM5451 และ Dai Thom 8/OM18 อยู่ที่ประมาณ 5,700–6,200 ดอลลาร์ต่อตัน หรือประมาณ 0.22–0.24 ดอลลาร์สหรัฐต่อกิโลกรัม เดือนมิถุนายน 2569 ซึ่งการที่ราคาข้าวหน้าไร่นาที่ลดลงส่งผลให้ความสามารถในการทำกำไรของเกษตรกรลดลง และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเพาะปลูกในบางพื้นที่

นโยบายข้าว: รัฐบาลเวียดนามยังคงดำเนินโครงการ “พื้นที่เพาะปลูกข้าวคุณภาพสูงและปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำ 1 ล้านเฮกตาร์ในสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงภายในปี 2573” โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพข้าว ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มรายได้ของเกษตรกร และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกผ่านแนวทางการเพาะปลูกที่ยั่งยืน

นอกจากนี้ หน่วยงานภาครัฐยังส่งเสริมให้มีการปรับรูปแบบการเพาะปลูกในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อภัยแล้ง เพื่อลดผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากปรากฏการณ์เอลนีโญ

สต็อกข้าวปลายปี: สต็อกข้าวคงเหลือปลายปีของเวียดนามคาดว่าจะอยู่ที่ 2.021 ล้านตัน ในปี MY 2569/70 ลดลงจาก 2.765 ล้านตัน ในปี MY 2568/69 การลดลงดังกล่าวเป็นผลจากความต้องการส่งออกที่ยังคงแข็งแกร่ง ประกอบกับผลผลิตที่คาดว่าจะลดลงเล็กน้อย ซึ่งจะทำให้ปริมาณข้าวคงเหลือยกมาต่ำลง แม้ว่าการบริโภคภายในประเทศจะทรงตัว

ที่มา Oryza.com

กัมพูชา

ในการให้สัมภาษณ์กับ Platts ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของ S&P Global Energy นายจัน โซเคียง (Chan Sokheang) ประธานสหพันธ์ข้าวกัมพูชา (Cambodia Rice Federation: CRF) กล่าวว่า กัมพูชายังคงมีแนวโน้มที่จะส่งออกข้าวสารได้มากกว่า 1 ล้านตันในปี 2569 โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการผลิตข้าวที่มีเสถียรภาพ การประสานงานที่ใกล้ชิดมากขึ้นตลอดห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมข้าว และโอกาสในการขยายตลาดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในบรรดาตลาดดังกล่าว ฟิลิปปินส์กำลังกลายเป็นหนึ่งในตลาดส่งออกข้าวที่เติบโตเร็วที่สุดของกัมพูชา

นายโซเคียงกล่าวว่า แม้ปรากฏการณ์เอลนีโญจะส่งผลกระทบต่อพื้นที่เพาะปลูกข้าวบางแห่ง แต่กัมพูชาคาดว่าจะผลิตข้าวในฤดูปัจจุบันจะยังคงอยู่ในระดับค่อนข้างทรงตัว ซึ่งจะช่วยให้มีอุปทานเพียงพอสำหรับการส่งออก

ตามข้อมูลของสำนักงานบริการการเกษตรต่างประเทศ กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA Foreign Agricultural Service: USDA FAS) คาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวสารของกัมพูชาในปีการเพาะปลูก 2569/70 (มกราคม-ธันวาคม) จะอยู่ที่ 8 ล้านตัน ลดลงประมาณ 1.2% จากปีก่อน เนื่องจากพื้นที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตต่อไร่ลดลง

ข้อมูลล่าสุดจากสหพันธ์ข้าวกัมพูชาระบุว่า ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2569 กัมพูชาส่งออกข้าวสาร 707,471 ตัน เพิ่มขึ้น 68% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ในปี 2568 กัมพูชาส่งออกข้าวทั้งหมด 940,321 ตัน สหพันธ์ฯ ยังประเมินว่า ราคาข้าวในเอเชียจะปรับตัวสูงขึ้นในช่วง 2-3 เดือนข้างหน้า เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นและความไม่แน่นอนจากสภาพอากาศจะเป็นปัจจัยสนับสนุนตลาด

นายโซเคียงกล่าวว่า การเดินทางเยือนฟิลิปปินส์เมื่อเร็วๆ นี้ของคณะผู้แทนอุตสาหกรรมข้าวกัมพูชา มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างเครือข่ายทางธุรกิจระหว่างภาคธุรกิจกับภาคธุรกิจ (Business-to-Business: B2B) โดยการเดินทางครั้งนี้ยังไม่มีในการทำข้อตกลงเกี่ยวกับปริมาณการจัดซื้อในอนาคต อย่างไรก็ตาม ถือเป็นก้าวสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ทางการค้าในระยะยาว

กัมพูชาเริ่มเข้าสู่ตลาดฟิลิปปินส์เมื่อประมาณ 3 ปีก่อน แต่ปริมาณการส่งออกยังค่อนข้างน้อย อยู่ที่เพียงประมาณ 2,500-3,500 ตันต่อปี อย่างไรก็ตาม การส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี 2569 โดยในช่วง 6 เดือนแรกของปีมีปริมาณประมาณ 73,000 ตัน

แม้เวียดนามยังคงครองส่วนแบ่งตลาดสูงสุดในการนำเข้าข้าวของฟิลิปปินส์ แต่นายโซเคียงกล่าวว่า กัมพูชาไม่ได้มีเป้าหมายที่จะแทนที่เวียดนามในฐานะผู้จัดหาข้าวหลักให้แก่ตลาดฟิลิปปินส์ แต่ต้องการเป็นแหล่งจัดหาเพิ่มเติม เพื่อช่วยให้ฟิลิปปินส์กระจายแหล่งนำเข้าและเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร

ในปี 2568 กัมพูชาคาดว่าจะผลิตข้าวได้ประมาณ 15 ล้านตัน ขณะที่การบริโภคภายในประเทศอยู่ที่เพียงประมาณ 5-6 ล้านตัน ส่งผลให้มีข้าวส่วนเกินจำนวนมากสำหรับการส่งออก

นายโสเคียงกล่าวว่า CRF ติดตามความต้องการและพฤติกรรมของผู้บริโภคในแต่ละภูมิภาคอย่างใกล้ชิด เพื่อปรับกลยุทธ์การส่งออกให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เขากล่าวว่า กลยุทธ์ของเราคือการศึกษาตลาดในแต่ละทวีปและความต้องการของผู้บริโภค จากนั้นจึงคัดเลือกพันธุ์ข้าวและผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละตลาด

ยุโรปยังคงเป็นตลาดข้าวคุณภาพสูงที่ใหญ่ที่สุดของกัมพูชา โดยนายโสเคียงกล่าวว่า ในตลาดยุโรป ข้าวหอมมีสัดส่วนประมาณ 70% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดของกัมพูชา ขณะที่สหรัฐฯ ก็เป็นอีกตลาดหนึ่งที่ CRF คาดว่าจะขยายการส่งออกในช่วงหลายปีข้างหน้า ซึ่งนายโสเคียงกล่าวว่า กัมพูชาเริ่มเพิ่มการส่งออกข้าวกัมพูชาไปยังสหรัฐฯ ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ตลาดแห่งนี้ยังอยู่ในระยะเริ่มต้น แต่ความต้องการยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เขากล่าวเพิ่มเติมว่า ชุมชนชาวกัมพูชาที่อาศัยอยู่ในสหรัฐฯ มีส่วนช่วยให้ข้าวกัมพูชาเข้าถึงผู้บริโภคในวงกว้างมากขึ้น และสร้างโอกาสสำหรับการเติบโตในระยะยาว และแทนที่จะเร่งขยายตลาดไปยังหลายประเทศพร้อมกัน CRF มีแผนที่จะพัฒนาตลาดสำคัญเป็นลำดับขั้น

นอกเหนือจากยุโรปและสหรัฐฯ แล้ว กัมพูชากำลังให้ความสำคัญกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้นในฐานะภูมิภาคที่มีศักยภาพในการเติบโต โดยนายโสเคียงระบุว่า มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และบรูไน เป็นตลาดสำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่กัมพูชากำลังขยายการดำเนินงาน เขายังกล่าวว่า กัมพูชามองเห็นการบริโภคข้าวที่เพิ่มขึ้นในตลาดแอฟริกา ซึ่งถือเป็นโอกาสในระยะยาวสำหรับข้าวกัมพูชา

นายโสเคียงระบุว่า กัมพูชาจะยังคงให้ความสำคัญกับการส่งออกข้าวหอม เนื่องจากข้าวพันธุ์ที่มีมูลค่าสูงสามารถสร้างผลตอบแทนที่ดีกว่าให้แก่เกษตรกร และช่วยเพิ่มรายได้ตลอดทั้งอุตสาหกรรมข้าว นอกจากการเสริมสร้างศักยภาพทางการเงินของธุรกิจส่งออกแล้ว CRF ยังดำเนินการขยายกำลังการผลิตของโรงสี และยกระดับความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมข้าวกัมพูชาอย่างรอบด้าน

สหพันธ์ฯ ยังคงทำงานอย่างใกล้ชิดกับกระทรวงพาณิชย์กัมพูชา เพื่อส่งเสริมข้าวกัมพูชาในตลาดต่างประเทศ ผ่านการเข้าร่วมงานแสดงสินค้า คณะผู้แทนส่งเสริมการค้าต่างประเทศ และโครงการเชื่อมโยงผู้ซื้อกับผู้ขาย นายโสเคียงกล่าวว่า กัมพูชามีแผนเข้าร่วมงานแสดงสินค้าและเวทีการค้าระหว่างประเทศสำคัญประมาณ 6 งานในช่วงเดือนที่เหลือของปี 2569 โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างการรับรู้เกี่ยวกับข้าวกัมพูชาในกลุ่มผู้นำเข้าข้าวทั่วโลก

ที่มา *Oryza.com*

เมียนมา

สำนักข่าว Global New Light of Myanmar รายงานว่า สหพันธ์ข้าวเมียนมา (Myanmar Rice Federation: MRF) เปิดเผยว่า ในช่วง 4 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569/70 ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2569 เมียนมาส่งออกข้าวสารและข้าวหักผ่านทางทะเลรวม 699,730 ตัน สร้างรายได้ประมาณ 232 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ปริมาณและมูลค่าการส่งออกในแต่ละเดือน ได้แก่ เดือนเมษายน 169,559 ตัน มูลค่า 51 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เดือนพฤษภาคม 136,262 ตัน มูลค่า 42 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เดือนมิถุนายน 223,714 ตัน มูลค่า 74 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และเดือนกรกฎาคม 170,195 ตัน มูลค่า 64 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สำหรับปีงบประมาณ 2569/70 เมียนมาตั้งเป้าส่งออกข้าวสารจำนวน 1.8 ล้านตัน และข้าวหักจำนวน 1.2 ล้านตัน ผ่านเส้นทางการค้าทางทะเลและการค้าชายแดน รวมทั้งสิ้น 3 ล้านตัน

ข้อมูลของ MRF ระบุว่า ในปีงบประมาณ 2568/69 (เมษายน 2568–มีนาคม 2569) เมียนมาส่งออกข้าวได้มากกว่า 2.7 ล้านตัน สร้างรายได้ 861 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ในปีงบประมาณ 2567/68 (1 เมษายน 2567–31 มีนาคม 2568) เมียนมามีรายได้มากกว่า 1.129 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากการส่งออกข้าวและข้าวหักรวม 2.48 ล้านตัน

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์เมียนมากำลังทำงานร่วมกับ สภาหอการค้าและอุตสาหกรรมแห่งสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (Republic of the Union of Myanmar Federation of Chambers of Commerce and Industry), MRF รวมถึงสมาคมผู้ค้าข้าว เมล็ดข้าว ข้าวโพด และงา สมาคมผู้ผลิตเครื่องนุ่งห่มเมียนมา สมาคมอุตสาหกรรมเมียนมา สมาคมผู้ปลูกและผู้ผลิตยางพารา และสมาคมผู้แปรรูปและส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงเมียนมา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการส่งออกในแต่ละเดือนและอำนวยความสะดวกด้านการส่งออกอย่างต่อเนื่อง

ขณะที่สำนักข่าวซินหัว (Xinhua) รายงานว่า ตามข้อมูลของสหพันธ์ข้าวเมียนมา (Myanmar Rice Federation) ในช่วง 4 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569/70 ซึ่งเริ่มต้นในเดือนเมษายนที่ผ่านมา เมียนมาส่งออกข้าวและข้าวหักรวม 699,730 ตัน สร้างรายได้จากการส่งออกข้าวประมาณ 232 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ทั้งนี้ ข้อมูลของสหพันธ์ฯ ระบุว่า ปริมาณการส่งออกข้าวในช่วง 4 เดือนแรกของปีงบประมาณปัจจุบัน ลดลงจาก 845,377 ตัน ที่ส่งออกได้ในช่วงเวลาเดียวกันของปีงบประมาณก่อนหน้า

สำนักข่าว Global New Light of Myanmar รายงานว่า คณะผู้แทนจากสหพันธ์ข้าวเมียนมา (Myanmar Rice Federation: MRF) ได้เดินทางเยือนเวียดนามระหว่างวันที่ 25–31 กรกฎาคม 2569 เพื่อหารือความร่วมมือด้านการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวกับบริษัทเมล็ดพันธุ์ของเวียดนาม 2 แห่ง โดยมีเป้าหมายเพื่อเร่งการพัฒนาความร่วมมือในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์

ระหว่างการเยือน คณะผู้แทน MRF ได้เข้าเยี่ยมชมโรงงานแปรรูปเมล็ดพันธุ์ แปลงเพาะปลูก ตลอดจนศูนย์วิจัยและพัฒนา นอกจากนี้ ยังได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (Memoranda of Understanding: MoUs) บางส่วน

การหารือครอบคลุมถึงการแลกเปลี่ยนเมล็ดพันธุ์และเทคโนโลยีการปรับปรุงพันธุ์ข้าวลูกผสม รวมถึงโครงการฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพ ตลอดจนความร่วมมือในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร

สหพันธ์ฯ กำลังดำเนินงานอย่างแข็งขันเพื่อพัฒนาและผลิตข้าวหอมคุณภาพสูงที่มีเมล็ดยาวเรียวยาว ซึ่งเป็นพันธุ์ข้าวที่มีความต้องการสูงและสามารถจำหน่ายได้ในราคาที่ดีในตลาดต่างประเทศ ควบคู่กับการผลิตเพื่อรองรับความต้องการภายในประเทศ ขณะที่ภาคเอกชนของเมียนมาก็กำลังเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์ของประเทศเช่นกัน

ก่อนหน้านี้ สำนักข่าว Global New Light of Myanmar รายงานว่า สหพันธ์ข้าวเมียนมา (Myanmar Rice Federation: MRF) ได้เดินทางเยือนเวียดนามเพื่อศึกษาการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว และสำรวจโอกาสการลงทุนระหว่างสองประเทศในอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์ของเมียนมา

ตามแถลงการณ์ของ MRF เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2569 คณะผู้แทนจำนวน 20 คน นำโดย อู เท็ต ซิน หม่อง (U Thet Zin Maung) ที่ปรึกษาโครงการอาวุโส และ อู ลวิน อู (U Lwin Oo) ที่ปรึกษาอาวุโส เดินทางเยือนเวียดนามระหว่างวันที่ 25–31 กรกฎาคม 2569

ระหว่างการเยือน คณะผู้แทนได้จัดการประชุมแยกกับ บริษัท Loc Troi Seeds Joint Stock Company และ บริษัท Vietnam National Seed Group JSC (VINASEED) พร้อมทั้งเยี่ยมชมโรงงานแปรรูปเมล็ดพันธุ์ แปลงเพาะปลูก และศูนย์วิจัยและพัฒนา รวมถึงได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (Memoranda of Understanding: MoUs) นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายยังหารือเกี่ยวกับโอกาสความร่วมมือด้านการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว การฝึกอบรม และการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกัน

MRF ระบุว่า สหพันธ์ฯ กำลังดำเนินงานอย่างแข็งขันเพื่อบรรลุเป้าหมายตามนโยบายของรัฐบาลในการผลิตและส่งออกข้าวคุณภาพสูงที่สามารถจำหน่ายได้ในราคาที่ต่ำในตลาดต่างประเทศ โดยภายใต้แนวทางของรัฐบาล และกระทรวงเกษตร ปศุสัตว์ และชลประทาน (Ministry of Agriculture, Livestock and Irrigation) MRF เป็นแกนนำในการผลักดันภาคเอกชนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์ภายในประเทศของเมียนมา

สำนักข่าว Myanmar News Agency (MNA) รายงานว่า สหพันธ์ข้าวเมียนมา (Myanmar Rice Federation: MRF) เปิดเผยว่า ปัจจุบันข้าวขาวเมล็ดยาวพันธุ์ GW-11 ของเมียนมาได้รับราคาสูงที่สุดเมื่อเทียบกับข้าวจากประเทศผู้ส่งออกที่ส่งเข้าสู่ตลาดฟิลิปปินส์

เวียดนามและไทยต่างเป็นผู้ส่งออกข้าวไปยังฟิลิปปินส์เช่นเดียวกับเมียนมา อย่างไรก็ตาม ข้าวของเมียนมาได้รับราคาสูงที่สุดในกลุ่มประเทศผู้ส่งออก เนื่องจากความต้องการข้าวพันธุ์ GW-11 ที่อยู่ในระดับสูง โดยความนิยมนี้นี้ไม่ได้เกิดจากเทคโนโลยีการสีข้าวเป็นหลัก แต่เป็นผลจากคุณภาพของพันธุ์ข้าวโดยตรง นอกจากนี้ เมียนมายังส่งออกข้าวไปยังเนเธอร์แลนด์ สเปน จีน ประเทศต่างๆ ในยุโรป แอฟริกา และบางประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

นายอุ ซอ จ่อ (U Sai Kyaw) สมาชิกคณะกรรมการบริหารของ MRF กล่าวว่า เกษตรกรให้ความสำคัญกับการเพาะปลูกมากขึ้น เนื่องจากราคาข้าวเปลือกในปัจจุบันอยู่ในระดับที่ดี ขณะที่การส่งออกข้าวไปยังฟิลิปปินส์ยังคงมีความต้องการสูง โดยในช่วง 4 เดือนที่ผ่านมา เมียนมาส่งออกข้าวไปแล้วเกือบ 800,000 ตัน และได้รับราคาสูงที่สุดเมื่อเทียบกับประเทศผู้ส่งออกข้าวรายอื่นเข้าสู่ฟิลิปปินส์ ซึ่งถือเป็นระดับราคาที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

เขากล่าวว่า ผู้ซื้อเลือกซื้อข้าว GW-11 เนื่องจากชื่นชอบคุณภาพและลักษณะพันธุ์ข้าวสำหรับการบริโภค ดังนั้น เช่นเดียวกับในเขตอิรวดี (Ayeyawady Region) จึงมีความจำเป็นต้องส่งเสริมการปลูก GW-11 แยกเป็นการเฉพาะในเขตมณฑลและรักษาคุณภาพของข้าวอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันข้าวที่แยกจำหน่ายเป็นข้าวพันธุ์ GW-11 สามารถขายได้ในราคาที่สูงกว่า โดยความต้องการข้าวเมียนมาที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับข้าวจากประเทศผู้ส่งออกอื่น ถือเป็นสิ่งที่สร้างความพึงพอใจและความภาคภูมิใจให้แก่ประเทศ

ข้าว GW-11 ของเมียนมากำลังได้รับความนิยมในหมู่ผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์ โดยผู้บริโภคยอมรับและมีความต้องการพันธุ์ดังกล่าวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับข้าวนำเข้าพันธุ์อื่น ในระยะแรก GW-11 ได้รับการปลูก ผลิต และส่งออกจากเขตอิรวดีเป็นหลัก ก่อนที่ความต้องการจะเพิ่มขึ้นตามความนิยมของผู้บริโภค

ตามข้อมูลของ MRF ระบุว่า ข้าว GW-11 ถูกส่งออกไปยังจีนครั้งแรกในปี 2567 และได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี ทำให้มีการส่งออกไปยังจีนอย่างต่อเนื่องทุกปี ส่วนการส่งออกไปยังฟิลิปปินส์เริ่มต้นในปี 2569 และความนิยมของผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นทำให้ผู้ซื้อเสนอราคาที่ดีและเพิ่มปริมาณการสั่งซื้อ

สำหรับข้าว GW-11 ที่ส่งออกไปยังฟิลิปปินส์ ข้าวจากไทยได้รับราคา 480 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ขณะที่ข้าวจากเมียนมาได้รับราคา 580 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนเมษายนถึงสิงหาคมปีนี้ เมียนมาส่งออกข้าวแล้วประมาณ 800,000 ตัน รวมถึงข้าวในกลุ่มพันธุ์ Aemahta โดยข้าวหักส่วนใหญ่ส่งออกไปยังเบลเยียม ขณะที่

ฟิลิปปินส์กำลังเตรียมจัดซื้อข้าวจำนวน 5 ล้านตัน และเมียนมาได้ส่งออกข้าวไปยังฟิลิปปินส์แล้วประมาณ 800,000 ตัน และยังคงส่งมอบอย่างต่อเนื่อง

GW-11 เป็นพันธุ์ข้าวฤดูร้อนที่ให้ผลผลิตประมาณ 150–200 กระสอบต่อเอเคอร์ มีการเพาะปลูกในเขตอิรวดี อย่างกุ่ม พะโค มณฑลพะลีย์ และเนปยีดอ และเป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง โดยประมาณ 10% ของพื้นที่เพาะปลูกอยู่ในฤดูมรสุม ขณะที่ประมาณ 80% เพาะปลูกในฤดูร้อน

เมื่อข้าว GW-11 จากเขตอิรวดีเริ่มส่งออกไปยังฟิลิปปินส์ในปีนี้ ราคาที่ได้รับในช่วงแรกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันเกษตรกรในเขตมณฑลพะลีย์ได้รับราคาที่ดีขึ้นจากความต้องการที่แข็งแกร่ง ขณะที่ความต้องการจากต่างประเทศยังอยู่ในระดับสูงและบริษัทส่งออกต่างแข่งขันกันเพื่อจัดหาข้าว ทำให้ผู้ส่งออกบางรายที่ได้ลงนามสัญญาไว้แล้วในราคาเดิมต้องซื้อข้าวในราคาที่สูงขึ้นและส่งออกด้วยอัตรากำไรที่ลดลง สาเหตุสำคัญคือหลังจากได้รับคำสั่งซื้อจากต่างประเทศ ผู้ส่งออกต้องใช้เวลาประมาณ 1 เดือนในการรวบรวมข้าว ขณะที่ราคาข้าวต่อกระสอบเพิ่มขึ้นประมาณ 5,000 จ๊าตต่อสัปดาห์

ในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ปัจจุบันเมียนมาได้รับราคาส่งออกข้าวสูงกว่าไทย โดยราคาที่สูงของข้าว GW-11 ไม่ได้เกิดจากความสามารถในการแปรรูปข้าวเป็นหลัก แต่เป็นผลจากคุณภาพของพันธุ์ข้าว รวมถึงสภาพดินและน้ำที่เอื้อต่อการผลิตข้าวคุณภาพดี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนราคาข้าว GW-11 ของเมียนมาในตลาดฟิลิปปินส์

ที่มา Oryza.com

ฟิลิปปินส์

สำนักข่าว Manila Bulletin รายงานว่า การนำเข้าข้าวของฟิลิปปินส์ ณ สิ้นเดือนกรกฎาคมเพิ่มขึ้น 27% ขณะที่รัฐบาลเร่งสะสมสต็อกธัญพืชเอลนีโญ โดยการนำเข้าข้าวของฟิลิปปินส์ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2569 เพิ่มขึ้นเกือบ 27% เมื่อเทียบกับปีก่อน เป็นมากกว่า 3 ล้านตัน เนื่องจากประเทศเร่งจัดซื้อข้าวจากต่างประเทศเพื่อสร้างปริมาณสำรองให้เพียงพอต่อเผชิญผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ

ข้อมูลล่าสุดจากสำนักงานอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry: BPI) ระบุว่า ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม 2569 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวแล้ว 3.27 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 2.58 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ปริมาณการนำเข้าดังกล่าวทำให้ฟิลิปปินส์มีแนวโน้มที่จะนำเข้าข้าวทั้งปีเกินระดับ 3.39 ล้านตันในปี 2568 ซึ่งเป็นปีที่รัฐบาลเคยระงับการนำเข้าข้าวจากต่างประเทศเป็นเวลา 4 เดือน

นายฟรานซิสโก ตีอู ลอเรล จูเนียร์ (Francisco Tiu Laurel Jr.) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ (Department of Agriculture: DA) เคยระบุว่า รัฐบาลจะไม่มีมาตรการห้ามนำเข้าข้าวในปีี้ เพื่อเตรียมรับมือกับผลกระทบจาก ปรากฏการณ์เอลนีโญที่รุนแรง ซึ่งคาดว่าจะเกิดขึ้นในช่วงไตรมาส 4 ของปี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ กล่าวว่า การรักษาปริมาณข้าวสำรองให้อยู่ในระดับเพียงพอมีความสำคัญมากกว่าประโยชน์จากการจำกัดการนำเข้า เนื่องจากความเสี่ยงจากเอลนีโญเพิ่มสูงขึ้นและอาจส่งผลกระทบต่อการผลิตข้าวภายในประเทศ

จากประมาณการล่าสุดของกระทรวงเกษตรฯ คาดว่าผลผลิตข้าวของประเทศในปีนี้จะลดลงประมาณ 750,000 ตัน เนื่องจากเอลนีโญ ซึ่งสูงกว่าประมาณการความเสียหายเดิมที่ 700,000 ตัน

นายฟรานซิสโก ดีอู ลอเรล จูเนียร์ กล่าวว่า ความรับผิดชอบของเราคือการทำให้นั่นใจว่าประเทศมีข้าวสำรองเพียงพอเป็นเวลานานจนถึงฤดูเก็บเกี่ยวครั้งถัดไป ความมั่นคงทางอาหารหมายถึงการเตรียมการเชิงรุก ไม่ใช่รอนกว่าอุปทานจะตึงตัวแล้วจึงดำเนินการ แทนที่จะใช้มาตรการห้ามนำเข้า กระทรวงเกษตรฯ จะขอความร่วมมือจากผู้นำเข้าให้ หลีกเลี่ยงการนำเข้าข้าวขาว 5% ซึ่งเป็นข้าวนำเข้าที่ผู้บริโภคในประเทศนิยมมากที่สุด และหันไปนำเข้า ข้าวขาว 25% หรือข้าวนำเข้าที่มีสัดส่วนข้าวหักสูงกว่านั้นแทน

ขณะเดียวกัน กระทรวงเกษตรฯ ยังคงรอผลการพิจารณาของคณะกรรมการภาษี (Tariff Commission: TC) ว่ามีความจำเป็นต้องใช้มาตรการปกป้อง (safeguard measure) อย่างถาวรต่อการนำเข้าข้าวหรือไม่ ซึ่งปัจจุบัน TC อยู่ระหว่างการสอบสวนเรื่องดังกล่าว หลังจากกระทรวงเกษตรฯ ดำเนินการตรวจสอบและพบว่า การนำเข้าข้าวที่เพิ่มขึ้นมีความเชื่อมโยงเชิงสาเหตุกับความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมข้าวภายในประเทศ

จากผลการตรวจสอบ กระทรวงเกษตรฯ เสนอให้เพิ่มอัตราภาษีนำเข้าข้าวในปัจจุบันจาก 15% อีกอย่างน้อย 13 จุดเปอร์เซ็นต์ ส่งผลให้อัตราภาษีขั้นต่ำเพิ่มเป็น 28%

กระทรวงฯ ระบุว่า การปรับขึ้นภาษีควรจำกัดเฉพาะข้าวจากแหล่งนำเข้าหลักของฟิลิปปินส์ ได้แก่ เวียดนาม ไทย ปากีสถาน และเมียนมา

ข้อมูลของ BPI ระบุว่า เวียดนามยังคงเป็นแหล่งนำเข้าข้าวรายใหญ่ที่สุดของฟิลิปปินส์ ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม โดยมีปริมาณนำเข้า 2.53 ล้านตัน หรือคิดเป็น 77% ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) ระบุในรายงานฉบับหนึ่งว่า ฟิลิปปินส์มีสัดส่วนคิดเป็น 48% ของการส่งออกข้าวเวียดนามในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 เพิ่มขึ้นประมาณ 14% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่แหล่งนำเข้าข้าวรายสำคัญอื่นๆ ได้แก่ ไทย 343,227 ตัน เมียนมา 233,922 ตัน กัมพูชา 80,678 ตัน และปากีสถาน 68,313 ตัน

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ในปี 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กรกฎาคม 2569) ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าว 3,271,915 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 2,930 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 26.9% เมื่อเทียบกับ 2,577,398 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 3,245 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568 ดังนี้

- เดือนมกราคม 2569 มีการนำเข้าจำนวน 381,367.51 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 251 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 36.2% เมื่อเทียบกับ 279,940.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 425 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนกุมภาพันธ์ 2569 มีการนำเข้าจำนวน 442,866.49 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 420 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 63.5% เมื่อเทียบกับ 270,796.22 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 382 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนมีนาคม 2569 มีการนำเข้าจำนวน 476,608.93 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 451 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 29.8% เมื่อเทียบกับ 367,117.72 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 505 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนเมษายน 2569 มีการนำเข้าจำนวน 412,227.51 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 426 ใบ) ลดลงประมาณ 18.0% เมื่อเทียบกับ 502,723.65 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 632 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568

- เดือนพฤษภาคม 2569 มีการนำเข้าจำนวน 597,529.03 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 492 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 17.6% เมื่อเทียบกับ 508,013.83 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 573 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนมิถุนายน 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กรกฎาคม 2569) มีการนำเข้าจำนวน 477,758.53 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 431 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 32.4% เมื่อเทียบกับ 360,870.43 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 424 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนกรกฎาคม 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กรกฎาคม 2569) มีการนำเข้าจำนวน 483,557.17 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 459 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 67.9% เมื่อเทียบกับ 287,935.12 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 304 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568

ข้อมูล ณ วันที่ 30 กรกฎาคม 2569 Philipin นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 2,532,894.82 ตัน (สัดส่วน 77.4% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ตามด้วยไทยจำนวน 343,227.7 ตัน (สัดส่วน 10.5%) เมียนมาจำนวน 233,922.90 ตัน (สัดส่วน 7.1%) กัมพูชา 80,678 ตัน (สัดส่วน 2.5%) ปากีสถาน 68,313 ตัน (สัดส่วน 2.1%) อินเดีย 12,425.83 ตัน (สัดส่วน 0.4%) เกาหลีใต้ 400 ตัน ญี่ปุ่น 48 ตัน และอิตาลี 4.9 ตัน

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า การออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) ในปี 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 8 กรกฎาคม 2569) มีจำนวนรวม 4,619 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 4,544,928.714 ตัน ดังนี้

- เดือนมกราคม 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 453 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 484,060.907 ตัน
- เดือนกุมภาพันธ์ 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 489 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 497,179.984 ตัน
- เดือนมีนาคม 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 495 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 463,090.162 ตัน
- เดือนเมษายน 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 677 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 811,740.63 ตัน
- เดือนพฤษภาคม 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 665 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 865,526.76 ตัน
- เดือนมิถุนายน 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 1,173 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 922,846.571 ตัน
- เดือนกรกฎาคม 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กรกฎาคม 2569) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 1,253 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 931,646.49 ตัน

สำนักข่าว The Philippine Star รายงานว่า ข้อมูลจากสำนักงานศุลกากรฟิลิปปินส์ (Bureau of Customs: BOC) ระบุว่า รายได้ของรัฐบาลฟิลิปปินส์จากการจัดเก็บภาษีนำเข้าข้าวในช่วงเดือนมกราคม-กรกฎาคม 2569 เพิ่มขึ้น 18% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน มาอยู่ที่เกือบ 13 พันล้านเปโซ โดยมีปัจจัยสำคัญจากปริมาณการนำเข้าข้าวที่เพิ่มขึ้นและค่าเงินเปโซที่อ่อนค่าลง

ตามข้อมูลเบื้องต้น BOC จัดเก็บภาษีนำเข้าข้าวในช่วง 7 เดือนแรกของปีนี้ได้ 12.8 พันล้านเปโซ เพิ่มขึ้นประมาณ 2 พันล้านเปโซ จาก 10.78 พันล้านเปโซ ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยในเดือนกรกฎาคม BOC จัดเก็บภาษีนำเข้าข้าวได้สูงสุดของปีนี้ที่เกือบ 2.2 พันล้านเปโซ หรือเกือบสองเท่าของ 1.12 พันล้านเปโซ ในเดือนเดียวกันของปีก่อน

ทั้งนี้ ในช่วงเดือนมกราคม-กรกฎาคม 2569 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวประมาณ 3.42 ล้านตัน เพิ่มขึ้นมากกว่าหนึ่งในสี่จาก 2.69 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

เจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ระบุในก่อนหน้านี้ว่า ประเทศจำเป็นต้องเพิ่มการนำเข้าข้าวในปีเพื่อสร้างสต็อกสำรองเพื่อรองรับความเสี่ยงจากสภาพอากาศรุนแรง โดยเฉพาะปรากฏการณ์เอลนีโญซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตข้าวภายในประเทศ

ข้อมูลอีกชุดจากสำนักงานอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry: BPI) ระบุว่า เดือนกรกฎาคมมีปริมาณการนำเข้าข้าวที่ผู้ค้าและผู้นำเข้าที่มีสิทธิ์ยื่นขออนุญาตนำเข้าสูงสุดของปีนี้ที่ 931,646 ตัน ขณะที่ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงกรกฎาคม 2569 มีการยื่นขออนุญาตนำเข้าข้าวผ่าน BPI แล้วเกือบ 5 ล้านตัน

ขณะที่ราคาข้าวในตลาดโลก โดยเฉพาะข้าวหอมเวียตนาม ซึ่งเป็นข้าวนำเข้าที่มีความต้องการสูงที่สุดของฟิลิปปินส์ ปรับตัวลดลงในปีนี้ ส่งผลให้ผู้นำเข้ามีแรงจูงใจด้านราคามากขึ้นในการนำเข้าข้าวจากต่างประเทศเพื่อเพิ่มสต็อก

ตามข้อมูลขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ราคาเฉลี่ยข้าวหอมเวียตนาม 5% ในช่วงเดือนมกราคม-กรกฎาคมลดลง 6% เมื่อเทียบกับปีก่อน มาอยู่ที่ 457.3 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน

นอกจากนี้ การอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยนในช่วง 7 เดือนแรกยังเป็นอีกปัจจัยที่ทำให้การจัดเก็บภาษีนำเข้าข้าวเพิ่มขึ้น โดยข้อมูล BOC ระบุว่า อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยที่ใช้ในการคำนวณภาษีนำเข้าข้าวในช่วงเดือนมกราคม-กรกฎาคมอยู่ที่ประมาณ 60.10 เปโซต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ อ่อนค่าลงประมาณ 5% จาก 57.08 เปโซต่อดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

การติดตามรายได้จากภาษีนำเข้าข้าวมีความสำคัญต่อรัฐบาลฟิลิปปินส์มากขึ้น เนื่องจากรายได้ดังกล่าวถูกจัดสรรเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมข้าวภายในประเทศ โดยปัจจุบันรัฐบาลกำหนดวงเงิน 30 พันล้านเปโซ สำหรับ กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมข้าว (Rice Competitiveness Enhancement Fund: RCEF) ซึ่งมีแหล่งเงินทุนหลักมาจากรายได้จากภาษีนำเข้าข้าว

หากรายได้จากภาษีนำเข้าข้าวจัดเก็บได้ต่ำกว่า 30 พันล้านเปโซ ส่วนที่ขาดจะได้รับการจัดสรรจากงบประมาณปกติของกระทรวงเกษตร (DA) แต่หากจัดเก็บภาษีได้เกิน 30 พันล้านเปโซ เงินส่วนเกินดังกล่าวจะยังคงถูกจัดสรรให้แก่อุตสาหกรรมข้าวภายในประเทศ เพื่อสนับสนุนการปรับปรุงและยกระดับภาคการผลิตข้าวให้ทันสมัยต่อไป

สำนักข่าว The Philippine Star รายงานว่า ระดับความพึ่งพาตนเองด้านข้าวของฟิลิปปินส์เพิ่มขึ้นในปี 2568 โดยมีสาเหตุหลักจากการนำเข้าที่ลดลง ส่งผลให้ประเทศพึ่งพาผลผลิตข้าวภายในประเทศเพิ่มขึ้น

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งฟิลิปปินส์ (Philippine Statistics Authority: PSA) ระบุว่า อัตราความพึ่งพาตนเองด้านข้าว (Rice Self-Sufficiency Ratio: SSR) ซึ่งวัดสัดส่วนของอุปทานข้าวภายในประเทศต่ออุปทานข้าวทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็น 78.1% ในปี 2568 จาก 71.7% ในปี 2567 ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 37 ปี

PSA อธิบายว่า SSR แสดงสัดส่วนของอุปทานข้าวทั้งหมดที่มาจากการผลิตภายในประเทศ โดยอุปทานดังกล่าวคำนวณจากผลผลิตภายในประเทศบวกการนำเข้าและหักการส่งออก อย่างไรก็ตาม ระดับความพึ่งพาตนเองด้านข้าวของฟิลิปปินส์ยังคงต่ำกว่าเกณฑ์ 80% ซึ่งครั้งล่าสุดที่ประเทศมีระดับสูงกว่าเกณฑ์ดังกล่าวคือในปี 2564 โดยมี SSR อยู่ที่ 81.5%

ในการพิจารณางบประมาณของรัฐบาลเมื่อปีที่ผ่านมา กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ (Department of Agriculture: DA) ตั้งเป้าหมายว่าจะเพิ่มระดับความพึ่งพาตนเองด้านข้าวเป็น 84% ภายในสิ้นปี 2569 ซึ่งตามข้อมูลของ PSA เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า SSR ในปี 2568 ที่ 78.1% เพิ่มขึ้น 6.4 จุดเปอร์เซ็นต์ จาก 71.7% ในปี 2567

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเกษตรระบุว่า การเพิ่มขึ้นของ SSR ในปี 2568 เป็นผลจากมาตรการของรัฐบาลที่ระงับการนำเข้าข้าวเป็นเวลา 4 เดือน ตั้งแต่เดือนกันยายนถึงธันวาคม 2568 ส่งผลให้การนำเข้าข้าวทั้งหมดของประเทศลดลงเกือบ 30% เหลือ 3.39 ล้านตัน จากระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 4.68 ล้านตันในปี 2567

อดีตรองปลัดกระทรวงเกษตร เฟอร์มิน อาเดรียโน (Fermin Adriano) กล่าวว่า การนำเข้าที่ลดลงจากมาตรการระงับการนำเข้าในช่วงเดือนกันยายนถึงธันวาคม ประกอบกับสภาพอากาศที่ค่อนข้างเอื้ออำนวย เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ SSR เพิ่มขึ้นในปี 2568 อย่างไรก็ตาม เขาเตือนว่าการเพิ่มขึ้นดังกล่าวไม่ได้หมายความว่าประสิทธิภาพการผลิตข้าวต่อพื้นที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จนสามารถยุติการนำเข้าหรือควบคุมเงินเพื่อด้านอาหารได้

อาเดรียโนกล่าวเพิ่มเติมว่า การเพิ่มผลผลิตข้าวต่อเฮกตาร์ยังคงเป็นตัวชี้วัดที่เหมาะสมกว่าในการประเมินความก้าวหน้าด้านความพึ่งพาตนเองทางข้าวของประเทศ

ด้าน สหพันธ์เกษตรกรเสรี (Federation of Free Farmers: FFF) ระบุว่า SSR เป็นตัวชี้วัดที่อาจทำให้เข้าใจผิด เนื่องจากพิจารณาเพียงสัดส่วนระหว่างการนำเข้ากับผลผลิตภายในประเทศ โดยรายราอูล มอนเตมายอร์ (Raul Montemayor) ผู้จัดการระดับชาติของ FFF กล่าวว่า หากประเทศมีการนำเข้าจำนวนมาก อัตรา SSR จะลดลง แต่เมื่อการนำเข้าลดลง SSR ก็เพิ่มขึ้น แม้ว่าผลผลิตภายในประเทศแทบจะไม่ได้เพิ่มขึ้นก็ตาม พร้อมเสนอว่าควรพิจารณาผลผลิตภายในประเทศควบคู่กับความต้องการข้าวทั้งหมดของประเทศเป็นตัวชี้วัดที่เหมาะสมกว่า

ขณะเดียวกัน ผู้เชี่ยวชาญมองว่าเป้าหมาย SSR ที่ 84% ในปี 2569 อาจไม่สามารถบรรลุได้ เนื่องจากผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ต่อการผลิตข้าว ประกอบกับต้นทุนปัจจัยการผลิตที่สูงขึ้น

อาเดรียโนกล่าวว่า ในปี 2569 ด้วยราคาปุ๋ยและเชื้อเพลิงที่อยู่ในระดับสูง เป้าหมายดังกล่าวไม่น่าจะเป็นไปได้ เนื่องจากการเพิ่ม SSR อีก 10 จุดเปอร์เซ็นต์หมายถึงประเทศจะต้องผลิตข้าวเพิ่มขึ้นประมาณ 1.6 ล้านตัน หรือจำเป็นต้องเก็บเกี่ยวข้าวเปลือกเพิ่มขึ้นเกือบ 3 ล้านตัน นายมอนเตมายอร์ยังระบุว่า ผลผลิตข้าวที่คาดว่าจะลดลงในปีนี้ ประกอบกับการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นจะทำให้ระดับ SSR ของฟิลิปปินส์ลดลง

ทั้งนี้ ฟิลิปปินส์ยังคงเป็นประเทศผู้นำเข้าข้าวสุทธิ เนื่องจากผลผลิตภายในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการ โดยข้อมูลจากสำนักงานอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry: BPI) ระบุว่า ณ ช่วงปลายเดือนกรกฎาคม 2569 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวแล้ว 3.27 ล้านตัน

กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์คาดการณ์ว่า ผลผลิตข้าวเปลือก (palay) ในปีนี้จะลดลงประมาณ 700,000 ตัน เนื่องจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่รุนแรงในช่วงหลายเดือนข้างหน้า ขณะที่ราคาปุ๋ยและเชื้อเพลิงที่สูงขึ้นอาจส่งผลให้ผลผลิตข้าวลดลงมาอยู่ที่ประมาณ 18.6–18.8 ล้านตัน

ที่มา *Oryza.com*

อินโดนีเซีย

ตามรายงานของสำนักข่าว Antaranews เจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียระบุว่า อินโดนีเซียคาดว่าจะไม่จำเป็นต้องนำเข้าข้าวในปี 2569 แม้มีความเสี่ยงที่ผลผลิตจะได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño)

นายฮาซิล เซมบิริง (Hasil Sembiring) ที่ปรึกษาอาวุโสของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียด้านการพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร กล่าวในการแถลงข่าวที่กรุงจาการ์ตาเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2569 ว่าแนวโน้มการผลิตข้าวภายในประเทศยังคงเป็นบวกโดยคาดว่าจะผลิตข้าวในช่วงเดือนมกราคม-กันยายนจะอยู่ที่ 28.71 ล้านตัน นายเซมบิริงกล่าวว่า จากข้อมูลที่มีอยู่ เขาไม่คิดว่าอินโดนีเซียจะต้องนำเข้าข้าว เนื่องจากตัวเลขผลผลิตที่ทราบยังคงสูงกว่าระดับในปี 2568

สำนักงานสถิติแห่งอินโดนีเซีย (Badan Pusat Statistik: BPS) ระบุเมื่อต้นเดือนสิงหาคมว่า คาดว่าผลผลิตข้าวในช่วงเดือนมกราคม-กันยายนจะอยู่ที่ 28.71 ล้านตัน เพิ่มขึ้นเล็กน้อย ร้อยละ 0.01 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ข้อมูลของรัฐบาลอินโดนีเซียระบุว่า สำนักงานโลจิสติกส์แห่งชาติอินโดนีเซีย (Bulog) มีข้าวสำรองอยู่ที่ประมาณ 5.18 ล้านตัน ณ วันที่ 2 กรกฎาคม 2569

เพื่อเตรียมรับมือกับภาวะแห้งแล้งที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์เอลนีโญ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียได้จัดสรรเครื่องสูบน้ำมากกว่า 80,158 เครื่อง ให้แก่กลุ่มเกษตรกร นายเซมบิริงกล่าวว่า เครื่องสูบน้ำเหล่านี้มีเป้าหมายเพื่อช่วยให้เกษตรกรสามารถสูบน้ำจากแหล่งน้ำที่มีอยู่ เช่น ลำธารและสาขาของแม่น้ำ ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง

นายเซมบิริงระบุว่า การเตรียมการดังกล่าวถือเป็นมาตรการที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากเครื่องสูบน้ำสามารถนำไปใช้สูบน้ำจากแหล่งน้ำที่ยังมีอยู่ได้ แม้ไม่สามารถสูบน้ำได้หากไม่มีแหล่งน้ำ แต่ในบางลำธารและบางพื้นที่ยังคงมีน้ำเพียงพอสำหรับการสูบน้ำขึ้นมาใช้ นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยังอยู่ระหว่างการปรับปรุงระบบชลประทานเพื่อลดการสูญเสียน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรน้ำที่มีอยู่

สำหรับเกษตรกรผู้ปลูกข้าว รัฐบาลส่งเสริมให้ใช้พันธุ์ข้าวทนแล้งและพันธุ์ข้าวอายุสั้น โดยข้าวบางพันธุ์สามารถเก็บเกี่ยวได้ภายในประมาณ 97-98 วัน เมื่อเทียบกับพันธุ์ข้าวแบบดั้งเดิมที่ใช้เวลาสูงสุดประมาณ 120 วัน

รัฐบาลยังนำระบบปฏิทินเพาะปลูก (Seasonal Calendar) มาใช้เพื่อช่วยให้เกษตรกรสามารถปรับช่วงเวลาการเพาะปลูกให้สอดคล้องกับสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง โดยกระทรวงเกษตรได้รับข้อมูลปรับปรุงจากสำนักงานอุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศวิทยา และธรณีฟิสิกส์แห่งอินโดนีเซีย (BMKG) และได้เตรียมปรับปรุงปฏิทินดังกล่าวในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา นายเซมบิริงกล่าวว่า กระทรวงเกษตรมีความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

ทั้งนี้ ประธานาธิบดีปราโบโว ซูเบียนโต (Prabowo Subianto) ได้กำหนดให้การเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและการลดการพึ่งพาการนำเข้าเป็นหนึ่งในนโยบายสำคัญของรัฐบาลอินโดนีเซีย โดยในช่วงต้นปี 2568 ประธานาธิบดีได้เรียกร้องให้ยุติการนำเข้าข้าว และสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มการรับซื้อข้าวจากเกษตรกรเพื่อเสริมสร้างปริมาณข้าวสำรองภายในประเทศ

สำนักข่าว TEMPO.CO รายงานว่า อินโดนีเซียประกาศแผนส่งออกข้าวคุณภาพพรีเมียม 1,000 ตันไปยังมาเลเซีย โดยหน่วยงานโลจิสติกส์ของรัฐ (Bulog) ระบุว่า การส่งออกครั้งนี้จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซียที่เพิ่มขึ้น เนื่องในโอกาสครบรอบ 81 ปีแห่งการประกาศเอกราชของประเทศ

นายอาหมัด ริซัล รัมธานี (Ahmad Rizal Ramdhani) กรรมการผู้จัดการใหญ่ Bulog กล่าวว่า ขณะที่ยังคงครบรอบ 81 ปีแห่งการประกาศเอกราชใกล้เข้ามา อินโดนีเซียกำลังแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศด้วยปริมาณข้าวสำรองที่เพียงพอ ซึ่งเป็นผลจากความทุ่มเทของเกษตรกร การสนับสนุนจากรัฐบาล และการบริหารจัดการที่เหมาะสม

คำกล่าวดังกล่าวมีขึ้นภายหลัง Bulog ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MoU) กับบริษัท Padi dan Beras Borneo Sdn. Bhd. ของมาเลเซีย ณ กรุงจาการ์ตา เมื่อช่วงค่ำวันที่ 14 สิงหาคม 2569 โดยมี นายอันดี อัมราน สุไลมาน (Andi Amran Sulaiman) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เป็นสักขีพยาน

นายอาหมัด ริซัล รัมธานี กล่าวว่า ข้อตกลงทางการค้าดังกล่าวถือเป็นของขวัญเนื่องในโอกาสครบรอบวันประกาศเอกราชของอินโดนีเซีย และเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของระบบอาหารของประเทศที่เพิ่มขึ้น โดยได้รับการสนับสนุนจากปริมาณข้าวภายในประเทศที่เพียงพอและยังมีศักยภาพในการส่งออก

เขาระบุว่า ข้อตกลงดังกล่าวเป็นผลจากผลผลิตข้าวของอินโดนีเซียที่เพิ่มขึ้นในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ขณะที่ปัจจุบัน สต็อกข้าวสำรองของรัฐบาลอยู่ที่ประมาณ 5.2 ล้านตัน

สำหรับการดำเนินการตามข้อตกลง รัมธานีระบุว่า การส่งออกเบื้องต้นจำนวน 1,000 ตัน จะเป็นการส่งมอบข้าวล็อตแรกภายใต้ความร่วมมือดังกล่าว และคาดว่าปริมาณการส่งออกจะเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปจนถึง 200,000 ตันต่อปี

รัมธานีกกล่าวว่า การรักษาความมั่นคงทางอาหารของประเทศยังคงเป็นภารกิจสำคัญอันดับแรกของ Bulog พร้อมเน้นย้ำถึงความสำคัญของการใช้ประโยชน์จากแนวโน้มผลผลิตที่เพิ่มขึ้น เพื่อคว้าโอกาสในการขยายการส่งออก

นอกจากนี้ เขายังย้ำถึงความมุ่งมั่นของบริษัทในการเสริมสร้างความร่วมมือกับพันธมิตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงหน่วยงานภาครัฐ เพื่อสนับสนุนความมั่นคงทางอาหาร ควบคู่กับการยกระดับสวัสดิการของเกษตรกรและขยายตลาดข้าวของอินโดนีเซีย

ก่อนหน้านี้ รัฐมนตรีสุไลมานได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า ข้อตกลงการส่งออกดังกล่าวสะท้อนถึงความเชื่อมั่นของอินโดนีเซียที่เพิ่มขึ้นในโอกาสครบรอบ 81 ปีแห่งการประกาศเอกราช

รัฐมนตรีสุไลมานกล่าวภายหลังการลงนามว่า “เมื่อสต็อกข้าวเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ประมาณ 5.2 ล้านตัน เราจึงเริ่มพูดถึงการส่งออก การพัฒนาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าอินโดนีเซียกำลังมีความแข็งแกร่งและมีความเชื่อมั่นมากขึ้น เขายังให้ความมั่นใจกับประชาชนว่า การส่งออกอาหารจะไม่ส่งผลกระทบต่อปริมาณอาหารภายในประเทศ โดยรัฐบาลจะยังคงให้ความสำคัญกับการรักษาความมั่นคงทางอาหารของประเทศเป็นอันดับแรก

ที่มา Oryza.com

มาเลเซีย

สำนักข่าว Bloomberg รายงานว่า สหพันธ์ความร่วมมือของกลุ่มเกษตรกร ผู้บริโภค และองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมในมาเลเซียจำนวน 61 กลุ่ม เรียกร้องให้คณะกรรมการความปลอดภัยทางชีวภาพแห่งชาติ (National Biosafety Board) ปฏิเสธข้อเสนอการทดลองปลูกข้าวดัดแปลงพันธุกรรม (Genetically Modified Organism: GMO) ในแปลงทดลองแบบจำกัดพื้นที่ในรัฐเปรัก (Perak) ทางตอนเหนือของมาเลเซีย

ข้อเสนอการทดลองดังกล่าวจัดทำโดยบริษัท Zen Cropsience โดยใช้ข้าวพันธุ์ MR219 ซึ่งได้รับการดัดแปลงพันธุกรรมให้ทนต่อสารกำจัดวัชพืชไกลโฟเซต (glyphosate) และต้านทานโรคที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรียและเชื้อรา

กลุ่มต่างๆ มีความกังวลว่าสารพันธุกรรมดัดแปลงอาจแพร่กระจายไปยังข้าวพันธุ์ทั่วไปหรือข้าวป่าผ่านการผสมข้ามพันธุ์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจแก่เกษตรกร นอกจากนี้ ยังเกรงว่าข้าวที่ทนต่อไกลโฟเซตอาจส่งเสริมให้มีการใช้สารกำจัดวัชพืชเพิ่มขึ้น และเร่งให้วัชพืชพัฒนาความต้านทานต่อสารกำจัดวัชพืช ซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และอาจส่งผลให้เกิดสารตกค้างจากสารกำจัดวัชพืชในข้าวที่เก็บเกี่ยว

เกษตรกรได้นำประสบการณ์ก่อนหน้านี้จากการปลูกข้าว Clearfield มาเป็นข้ออ้างอิง โดยระบุว่า แม้ในช่วงแรกจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต แต่ต่อมาวัชพืชได้พัฒนาความต้านทานต่อสารกำจัดวัชพืช ส่งผลให้ต้องเพิ่มปริมาณการใช้สารกำจัดวัชพืช และทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น รวมถึงส่งผลกระทบต่อคุณภาพดิน ขณะเดียวกันกลุ่มพันธมิตรยังตั้งคำถามเกี่ยวกับความปลอดภัยของการนำยีนที่ช่วยให้ข้าวต้านทานเชื้อรามายใช้ โดยระบุว่ายังมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อ คุณค่าทางโภชนาการ สารก่อภูมิแพ้ และสารพิษ

คณะกรรมการความปลอดภัยทางชีวภาพแห่งชาติระบุว่า การทดลองที่เสนอจะดำเนินการภายในโรงเรือนที่คลุมด้วยตาข่ายป้องกันแมลง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นที่อุตสาหกรรมและอยู่ห่างจากพื้นที่เกษตรกรรม ทำให้มีความเป็นไปได้ที่ข้าวจะเกิดการผสมข้ามพันธุ์กับข้าวภายนอก นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ยังยอมรับว่า ขณะนี้ยังไม่มีการจัดทำข้อมูลด้านพิษวิทยาสำหรับข้าวดัดแปลงพันธุกรรมดังกล่าว ข้อเสนอนี้เป็นเพียงการทดลองในแปลงแบบจำกัดพื้นที่ ไม่ใช่การเพาะปลูกเชิงพาณิชย์ และขณะนี้ยังไม่มีผลการทดสอบการตัดสินขั้นสุดท้าย

ประเด็นข้อถกเถียงดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงที่มาเลเซียยังคงพึ่งพาการนำเข้าข้าวในระดับสูง โดยผลผลิตภายในประเทศสามารถรองรับความต้องการบริโภคภายในประเทศได้เพียงประมาณครึ่งหนึ่งของทั้งหมด ดังนั้นการถกเถียงครั้งนี้จึงสะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายระหว่างการพัฒนาและนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิตข้าวกับความจำเป็นในการคำนึงถึงความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองเกษตรกร และความมั่นคงทางอาหารไปพร้อมกัน

ที่มา *Oryza.com*

เกาหลีใต้

สำนักข่าว BigGo Finance รายงานว่า ราคาข้าวที่ปรับตัวสูงขึ้นในเกาหลีใต้กำลังส่งผลต่ออัตราเงินเฟ้อในธุรกิจบริการอาหาร โดยราคาเฉลี่ยของคิมบับ 1 ม้วนในกรุงโซลขยับเข้าใกล้ระดับ 4,000 วอน

ข้อมูลจากพอร์ทัลราคาของสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคเกาหลี (Korea Consumer Agency) ระบุว่า ราคาเฉลี่ยของคิมบับ 1 ม้วนอยู่ที่ 3,838 วอน (ประมาณ 2.72 ดอลลาร์สหรัฐ) ในเดือนมิถุนายน 2569 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5.9 จากปีก่อน และเป็นรายการอาหารรับประทานนอกบ้านจากทั้งหมด 8 รายการที่หน่วยงานติดตาม ซึ่งมีอัตราการเพิ่มขึ้นสูงที่สุด ราคาคิมบับปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 3,723 วอน (ประมาณ 2.63 ดอลลาร์สหรัฐ) ในเดือนธันวาคม 2568 และ 3,800 วอน (ประมาณ 2.68 ดอลลาร์สหรัฐ) ในเดือนมกราคม 2569

การปรับขึ้นของราคาส่วนหนึ่งเป็นผลจากต้นทุนวัตถุดิบสำคัญที่สูงขึ้น โดยเฉพาะข้าว ซึ่งราคาปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.2 เมื่อเทียบกับปีก่อนในไตรมาส 2 ของปี 2569 ขณะที่ราคาไข่เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.0 และสาหร่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 นอกจากนี้ ราคาข้าวปลีกยังคงอยู่ในระดับสูง โดยข้าวขนาด 20 กิโลกรัมมีราคาประมาณ 61,458 วอน

(ประมาณ 43.50 ดอลลาร์สหรัฐ) สูงกว่าค่าเฉลี่ยตามฤดูกาล ร้อยละ 12.8 ขณะที่ต้นทุนแรงงานที่เพิ่มขึ้น โดยค่าจ้างขั้นต่ำของเกาหลีใต้ในปี 2569 ปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 เป็น 10,320 วอนต่อชั่วโมง (7.32 ดอลลาร์สหรัฐ) ก็เพิ่มแรงกดดันต่อต้นทุนของผู้ประกอบการธุรกิจบริการอาหารเช่นกัน

ภาวะเงินเฟ้อของราคาคิมบับเร่งตัวขึ้นอีกในเดือนกรกฎาคม โดยราคาทั่วประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 เมื่อเทียบกับปีก่อน จากร้อยละ 4.2 ในเดือนมิถุนายน การปรับขึ้นอย่างต่อเนื่องสะท้อนให้เห็นว่า ราคาข้าวและสินค้าเกษตรอื่นๆ ที่อยู่ในระดับสูงกำลังส่งผ่านต้นทุนไปยังราคาอาหารที่ผู้บริโภคต้องจ่าย

เมื่อราคาวัตถุดิบและต้นทุนการดำเนินงานยังคงอยู่ในระดับสูง จึงมีแนวโน้มว่า ราคาอาหารนอกบ้านจะยังไม่ปรับลดลงอย่างมีนัยสำคัญในระยะใกล้

ที่มา Oryza.com

ออสเตรเลีย

ศาลรัฐบาลกลางออสเตรเลีย (Federal Court of Australia) มีคำพิพากษายกคำอุทธรณ์ของสำนักงานพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปและการเกษตรเพื่อการส่งออกของอินเดีย (Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority: APEDA) ซึ่งขอจดทะเบียนคำว่า Basmati เป็นเครื่องหมายรับรองสำหรับข้าว โดยศาลยืนตามคำวินิจฉัยก่อนหน้านี้ว่า คำว่า “Basmati” ไม่สามารถใช้เพื่อแยกข้าวที่ได้รับการรับรองโดย APEDA ออกจากข้าวบาสมัติที่ผลิตและจำหน่ายโดยผู้ค้ารายอื่นอย่างถูกต้องตามกฎหมายได้ นอกจากนี้ ศาลยังมีคำสั่งให้ APEDA ชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้แก่ฝ่ายผู้คัดค้าน

ก่อนหน้านี้ APEDA ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองดังกล่าวในออสเตรเลีย แต่นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าออสเตรเลีย (Australian Registrar of Trade Marks) ปฏิเสธคำขอเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2565 โดยเห็นว่า “Basmati” ไม่สามารถใช้แยกข้าวที่ APEDA รับรองออกจากข้าวบาสมัติที่ผลิตโดยผู้ค้ารายอื่นอย่างถูกต้องตามกฎหมายได้ ต่อมา APEDA ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลรัฐบาลกลาง แต่ศาลได้มีคำพิพากษายกคำอุทธรณ์ดังกล่าว

คำตัดสินนี้มีความสำคัญต่อปากีสถาน เนื่องจากนายทะเบียนออสเตรเลียได้ยอมรับว่า ข้าวบาสมัติยังมีการผลิตในปากีสถาน และผู้ค้าข้าวของปากีสถานมีสิทธิในการใช้คำว่า “Basmati” อย่างชอบธรรมเช่นเดียวกัน การที่ศาลรัฐบาลกลางยืนตามข้อวินิจฉัยดังกล่าว จึงส่งผลให้ APEDA ไม่สามารถได้รับสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการใช้ “Basmati” เป็นเครื่องหมายรับรองในออสเตรเลีย

กระทรวงพาณิชย์ของปากีสถานแสดงความยินดีต่อคำตัดสินดังกล่าว โดยระบุว่าเป็นการสนับสนุนจุดยืนของปากีสถานมาโดยตลอดว่า บาสมัติเป็นชื่อที่เชื่อมโยงกับพื้นที่เพาะปลูกข้าวที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน ซึ่งครอบคลุมบางส่วนของปากีสถานและอินเดีย กระทรวงฯ เห็นว่า หน่วยงานของประเทศใดประเทศหนึ่งไม่ควรสามารถอ้างสิทธิแต่เพียงผู้เดียวเหนือชื่อดังกล่าวจนเป็นการกีดกันผู้ผลิตและผู้ส่งออกจากอีกประเทศหนึ่ง

สำหรับอุตสาหกรรมข้าวของปากีสถาน คำตัดสินนี้ช่วยรักษาสีทธิของเกษตรกร โรงสี และผู้ส่งออกในการทำตลาด ข้าวบาสมัติของปากีสถานที่แท้จริงในออสเตรเลียภายใต้ชื่อ Basmati อีกทั้งยังช่วยเสริมจุดยืนของปากีสถานในการผลักดันให้บาสมัติได้รับการยอมรับในฐานะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication: GI) ที่มีความเชื่อมโยงกับทั้งสองประเทศ

อย่างไรก็ตาม คำตัดสินดังกล่าว ไม่ได้หมายความว่าปากีสถานได้รับสิทธิแต่เพียงผู้เดียวเหนือชื่อ Basmati และได้ขัดขวางผู้ส่งออกอินเดียจากการจำหน่ายข้าวบาสมัติในออสเตรเลีย ผลสำคัญในทันทีคือ APEDA ถูกปฏิเสธการคุ้มครองเครื่องหมายรับรองแต่เพียงผู้เดียวสำหรับคำว่า “Basmati” ส่งผลให้ผู้ผลิตที่ขบถด้วยกฎหมายจากทั้งสองประเทศยังสามารถใช้ชื่อดังกล่าวในตลาดออสเตรเลียได้

ผลการพิจารณาครั้งนี้ถือเป็นอีกหนึ่งบทของ ข้อพิพาทระหว่างอินเดียและปากีสถานที่ดำเนินมาอย่างยาวนานเกี่ยวกับสถานะทางภูมิศาสตร์และทรัพย์สินทางปัญญาของข้าวบาสมัติ โดยทั้งสองประเทศเป็นผู้ส่งออกข้าวเมล็ดยาวคุณภาพพรีเมียมรายสำคัญของโลก และผลของคดีลักษณะนี้อาจมีอิทธิพลต่อแนวทางการสร้างตราสินค้า การรับรอง และการตลาดข้าวบาสมัติในตลาดต่างประเทศต่อไป

ที่มา Oryza.com

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาส่งออกข้าวของอินเดียปรับตัวขึ้นแตะระดับสูงสุดในรอบเกือบ 1 ปี โดยได้รับแรงหนุนจากอุปทานที่ตึงตัว ความกังวลเกี่ยวกับผลผลิตข้าวฤดูใหม่ และความต้องการซื้อในระดับปานกลางจากผู้ซื้อในแอฟริกา โดยราคาข้าวหนึ่ง 5% ของอินเดียอยู่ที่ 362-368 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้นจาก 358-364 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ในสัปดาห์ก่อน ขณะที่ข้าวขาว 5% ของอินเดียมีราคาอยู่ที่ 359-364 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้นจาก 357-363 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ในสัปดาห์ก่อน

ผู้ค้าจากบริษัทการค้าระหว่างประเทศแห่งหนึ่งในกรุงนิวเดลี กล่าวว่า ความต้องการจากประเทศในแอฟริกา เช่น เบนิน ยังคงทรงตัว ซึ่งช่วยสนับสนุนราคาข้าว

การส่งออกข้าวของอินเดียในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 เพิ่มขึ้น 5% จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออกข้าวที่ไม่ใช่บาสมัติ (Non-Basmati Rice) ที่เพิ่มขึ้นสามารถชดเชยการส่งออกข้าวบาสมัติที่ลดลง หลังจากสงครามระหว่างสหรัฐฯ-อิสราเอลกับอิหร่านส่งผลกระทบต่อการค้ากับตลาดสำคัญในภูมิภาคอาหรับ

สำนักข่าว Financial Express รายงานว่า การส่งออกข้าวอินเดียได้รับผลกระทบจากวิกฤตในตะวันออกกลาง โดยการส่งออกข้าวเพิ่มขึ้นเพียง 1.7% ในช่วงเดือนเมษายน-กรกฎาคม 2569

ทั้งนี้การส่งออกข้าว ซึ่งเป็นสินค้าหลักในกลุ่มสินค้าเกษตรส่งออกของอินเดีย เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย 1.7% มาอยู่ที่มูลค่า 3.82 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงเดือนเมษายน-กรกฎาคม 2569 ของปีงบประมาณ 2569/70 โดยการหยุดชะงักของอุปทานและค่าระวางเรือที่อยู่ในระดับสูงจากความขัดแย้งในตะวันออกกลางยังคงส่งผลกระทบต่อ การส่งออก

ในเดือนกรกฎาคม 2569 อินเดียซึ่งเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก ส่งออกข้าวคิดเป็นมูลค่า 860 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลง 6.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากประเทศผู้นำเข้า โดยเฉพาะในภูมิภาคตะวันออกกลาง ให้ความระมัดระวังมากขึ้นในการสะสมสต็อกข้าว

นายรันจิต สิงห์ จอสมัน (Ranjit Singh Jossan) รองประธานสมาคมผู้สีและส่งออกข้าวบาสมัติแห่งรัฐปัญจาบ (Basmati Rice Millers and Exporters Association, Punjab) กล่าวว่า การส่งออกข้าวในเดือนมิถุนายนที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก 16% เป็นมากกว่า 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นผลจากการเคลียร์และขนส่งสินค้าที่ตกค้างอยู่ที่ท่าเรืออินเดียเป็นเวลานานเกือบ 4 เดือน หลังจากมีข้อตกลงระหว่างสหรัฐฯ และอิหร่าน

ปัจจุบัน เนื่องจากความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการเดินเรือผ่านช่องแคบฮอร์มุซ (Strait of Hormuz) การส่งออกข้าวและผักส่วนใหญ่จึงเปลี่ยนเส้นทางผ่านทางท่าเรือโซฮาร์ (Sohar) และมัสกัต (Muscat) ในโอมาน รวมถึงท่าเรือคอร์ฟัคคาน (Khor Fakkan) ในสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE)

ผู้ส่งออกยังคงเผชิญความท้าทายจาก ค่าระวางเรือทางทะเลที่เพิ่มสูงขึ้น ต้นทุนประกันภัยที่สูงขึ้น ความล่าช้าในการขนส่ง และความไม่แน่นอนที่เพิ่มขึ้นในตลาดตะวันออกกลาง ซึ่งเป็นตลาดส่งออกสำคัญสำหรับข้าวบาสมาดิของอินเดีย โดยผู้ส่งออกระบุว่า สินค้าจะถูกขนส่งทางถนนต่อไปยังสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซาอุดีอาระเบีย และประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค

ขณะเดียวกัน สำนักงานพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปและสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก (Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority: APEDA) ระบุว่า หลังจากข้อตกลงการค้าระหว่างอินเดียและสหราชอาณาจักร (India-UK Trade Deal) เริ่มมีผล มีการส่งออกสินค้าจำนวน 17 รายการ ไปยังสหราชอาณาจักรแล้ว ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์ขนมหวาน ข้าว ผลิตภัณฑ์จากข้าวฟ่างและธัญพืชพื้นเมือง เนื้อมะม่วง มะม่วง Fazli ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ฝรั่ง Baruput มะม่วง Amrapali สด และอาหารพร้อมรับประทาน เป็นต้น

สำนักข่าว The Hindu Business Line รายงานว่า การค้าข้าวระหว่างอินเดียและจีนได้หยุดชะงักลงอย่างมีนัยสำคัญ หลังจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน (General Administration of Customs of China: GACC) เพิกถอนการขึ้นทะเบียนของผู้ส่งออกข้าวอินเดียจำนวน 7 ราย จากข้อกล่าวหาว่าข้าวที่ส่งออกจากอินเดียมีสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม (Genetically Modified Organisms: GMOs) ปนเปื้อน

ก่อนหน้านี้ GACC ได้ระงับการขึ้นทะเบียนผู้ส่งออก 3 รายจากทั้งหมดดังกล่าวไปแล้วในช่วงต้นปี โดยบริษัทที่ได้รับผลกระทบตั้งอยู่ในรัฐฉัตตีสครห์ (Chhattisgarh) รัฐकर्णाฏกะ (Karnataka) และรัฐอันธรประเทศ (Andhra Pradesh)

มาตรการดังกล่าวถูกตั้งคำถามอย่างมากจากเจ้าหน้าที่อินเดีย ผู้ส่งออก และนักวิเคราะห์ในอุตสาหกรรม เนื่องจากอินเดียไม่มีการเพาะปลูกข้าวดัดแปลงพันธุกรรมเชิงพาณิชย์ โดยมีรายงานว่า จีนได้ปฏิเสธการรับข้าวขาวยที่ไม่ใช่บาสมาดิจำนวนอย่างน้อย 70 ถัง จากอินเดียจนถึงสิ้นเดือนพฤษภาคม โดยอ้างว่ามีการปนเปื้อน GMO ขณะที่ผู้ส่งออกระบุว่า ข้าวส่งออกทุกถังผ่านการตรวจสอบก่อนการส่งออกในอินเดียอยู่แล้ว ทำให้เกิดข้อสงสัยว่าเหตุใดข้าวที่ผ่านการตรวจสอบก่อนส่งออกจึงสามารถถูกตรวจพบว่าเป็น GMO โดยทางการจีนในภายหลัง

กรณีล่าสุดที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับข้าวพันธุ์ Swarna ซึ่งเป็นข้าวหัก 100% จำนวน 520 ตัน ซึ่งขนส่งจากเมืองวิสาขาปัตนัม (Visakhapatnam) ไปยังท่าเรือเซอโขว (Shekou) ของจีน โดยสินค้านี้ดังกล่าวผ่านการตรวจสอบก่อนการส่งออกในอินเดียแล้ว แต่ถูกทางการจีนปฏิเสธการรับสินค้าเนื่องจากตรวจพบการมีอยู่ของ GMO ตามข้อกล่าวหา ผู้ส่งออกข้าวอินเดียได้ขอให้หน่วยงานพัฒนาการส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป (Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority: APEDA) เข้ามาประสานงานกับ GACC ขณะที่มีการรายงานว่า ทางการจีนยังไม่ได้ให้รายละเอียดที่เพียงพอเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบที่ใช้ในการปฏิเสธสินค้าดังกล่าว

ปัญหาการส่งออกที่หยุดชะงักกำลังกลายเป็นประเด็นที่น่ากังวลอย่างมากสำหรับผู้ส่งออก เนื่องจากการขนส่งข้าวไปยังจีนมีต้นทุนค่าระวางเรือสูง ทำให้การถูกปฏิเสธสินค้าแต่ละล็อตสร้างความเสียหายอย่างมาก ผู้ส่งออกบางรายเชื่อว่าจีนอาจกำลังใช้ประเด็น GMO เป็นเครื่องมือในการจำกัดการนำเข้าข้าวจากอินเดีย หลังจาก

จัดหาข้าวได้เพียงพอต่อความต้องการส่วนใหญ่ของปีนี้แล้ว นอกจากนี้ ภาคการค้ายังมีความกังวลว่าข้าวกล่าวหาดังกล่าวอาจสร้างภาพลักษณ์เชิงลบให้กับข้าวอินเดีย และอาจส่งผลกระทบต่อ การส่งออกของอินเดียไปยังตลาดอื่นๆ โดยเฉพาะประเทศตะวันตกและสหภาพยุโรป

ประเด็นดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงที่อินเดียกำลังเตรียมนำข้าวที่ผ่านการปรับแต่งยีน (gene-edited rice) มาใช้ โดยการปรับแต่งยีนมีความแตกต่างจากการดัดแปลงพันธุกรรมแบบทั่วไป กล่าวคือ พืช GMO เป็นการนำสารพันธุกรรมจากภายนอกเข้าสู่พืช ขณะที่การปรับแต่งยีนสามารถปรับเปลี่ยนยีนที่มีอยู่เดิมในพืช โดยไม่จำเป็นต้องนำยีนจากสิ่งมีชีวิตภายนอกเข้าสู่พืช

ทั้งนี้ อินเดียส่งออกข้าวจำนวน 21.56 ล้านตัน มูลค่า 11.53 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปีงบประมาณ 2568/69 ขณะที่การค้าข้าวโลกมีประมาณ 59.8 ล้านตัน แม้ว่าจีนจะเป็นเพียงหนึ่งในตลาดส่งออกข้าวทั้งหมดของอินเดีย แต่ข้อพิพาทดังกล่าวอาจทวีความสำคัญมากขึ้น หากจีนยังคงคัดค้านการนำเข้าข้าวจากอินเดียด้วยเหตุผลด้าน GMO หรือหากข้อกักรังวลดังกล่าวส่งผลกระทบต่อท่าทีของประเทศผู้นำเข้ารายอื่น ๆ

ในระยะเร่งด่วน อินเดียจำเป็นต้องผลักดันให้จีนเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใสเกี่ยวกับ ขั้นตอนและวิธีการตรวจสอบ GMO รวมถึงเร่งแก้ไขปัญหาคาการขึ้นทะเบียนของผู้ส่งออกทั้ง 7 ราย เพื่อให้การค้าข้าวระหว่างสองประเทศกลับมาดำเนินได้ตามปกติ

มีรายงานว่า รายงานฉบับใหม่ของสภาวิจัยความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศแห่งอินเดีย (Indian Council for Research on International Economic Relations: ICRIER) ระบุว่า การส่งออกข้าวของอินเดียไปยังสหภาพยุโรป (EU) กำลังเผชิญความท้าทายด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานเพิ่มขึ้น โดยเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหารและแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน เพื่อรักษาสถานะของอินเดียในตลาดส่งออกข้าวระดับพรีเมียมที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก

รายงานระบุว่า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา สหภาพยุโรปได้ออกประกาศแจ้งเตือนเร่งด่วน (Rapid Alert Notifications) สำหรับสินค้าข้าวจากอินเดียมากกว่า 200 รายการ โดยส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการตรวจพบสารตกค้างของสารกำจัดศัตรูพืช การใช้สารเคมีต้องห้าม และการไม่เป็นไปตามค่าปริมาณสารตกค้างสูงสุดที่อนุญาต (Maximum Residue Limits: MRLs) ของสหภาพยุโรป

อินเดียยังคงเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก โดยมีสัดส่วนเกือบ 29% ของการส่งออกข้าวทั่วโลก คิดเป็นมูลค่าประมาณ 11,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2567 อย่างไรก็ตาม รายงานเตือนว่า หากยังคงเกิดปัญหาด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง อาจส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันของอินเดียในตลาดยุโรปลดลง และเปิดโอกาสให้คู่แข่งอย่างเวียดนาม

ในช่วงปี 2564–2568 การส่งออกข้าวของอินเดียหลายรายการถูกแจ้งเตือนภายใต้ระบบแจ้งเตือนอย่างรวดเร็วสำหรับอาหารและอาหารสัตว์ของสหภาพยุโรป (EU Rapid Alert System for Food and Feed: RASFF) เนื่องจากตรวจพบสารกำจัดศัตรูพืชที่ห้ามใช้และปริมาณสารตกค้างสูงเกินกว่าระดับที่อนุญาต การแจ้งเตือนจำนวนมากถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของอาหารในระดับสูงหรือมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยง ส่งผลให้ผู้ส่งออกต้องเผชิญกับการตรวจสอบด้านกฎระเบียบที่เข้มงวดขึ้น รวมถึงความกังวลต่อชื่อเสียงของสินค้าและผู้ประกอบการ

รายงานระบุเพิ่มเติมว่า สหภาพยุโรปห้ามใช้สารเคมี เช่น คาร์เบนดาซิม (Carbendazim), ไตรไซคลาโซล (Tricyclazole) และไทโอมีทอกแซม (Thiamethoxam) ขณะเดียวกันยังคงกำหนดค่าปริมาณสารตกค้างที่เข้มงวด

สำหรับสารต่างๆ ได้แก่ อะฟลาทอกซิน บี1 (Aflatoxin B1), โอคราทอกซิน เอ (Ochratoxin A) และอิมิดาโคลพริด (Imidacloprid)

นอกเหนือจากประเด็นด้านความปลอดภัยของอาหารแล้ว การศึกษายังระบุถึงความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อภาคข้าวของอินเดีย ได้แก่ การใช้สารเคมีในปริมาณมาก การลดลงของปริมาณน้ำใต้ดิน การบริหารจัดการทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ แนวทางการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว และข้อกังวลด้านความยั่งยืนในระดับฟาร์ม

นับตั้งแต่การดำเนินการตาม ข้อตกลง European Green Deal กฎระเบียบของสหภาพยุโรปด้านความปลอดภัยอาหารและความยั่งยืนมีความเข้มงวดมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ต้นทุนในการปฏิบัติตามมาตรฐานเพิ่มขึ้น และทำให้ผู้ส่งออกต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถเข้าถึงตลาดได้

รายงานยังระบุว่า ข้อผูกพันภายใต้กฎระเบียบว่าด้วยการตรวจสอบสถานะด้านความยั่งยืนของภาคธุรกิจของสหภาพยุโรป (EU Corporate Sustainability Due Diligence Directive: EUCS3D) ซึ่งคาดว่าจะเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2570 จะขยายขอบเขตของข้อกำหนดด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานให้ครอบคลุมมากกว่าคุณภาพของสินค้า โดยรวมถึงความรับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมและมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนตลอดห่วงโซ่อุปทาน

ผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมเห็นว่า การยกระดับระบบควบคุมคุณภาพภายในประเทศ การสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่เกษตรกร การเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบสารตกค้าง และการนำแนวทางการเกษตรที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลมาใช้ จะเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาความสามารถในการแข่งขันของอินเดียในตลาดข้าวโลกที่มีมูลค่าสูงในระยะยาว ควบคู่กับการรองรับมาตรฐานและกฎระเบียบระหว่างประเทศที่กำลังพัฒนาและเข้มงวดมากขึ้น

สำนักข่าว The Hindu Business Line รายงานโดยอ้างคำกล่าวของผู้อำนวยการบริหารสมาคมผู้สกัดน้ำมันพืชแห่งอินเดีย (Solvent Extractors' Association of India: SEA) รายงานว่า อินเดียมีศักยภาพผลิตน้ำมันรำข้าวเพิ่มอีก 1.2 ล้านตัน แต่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์เต็มที่ ซึ่งประมาณ 70% ของศักยภาพการผลิตน้ำมันรำข้าวทั่วโลกยังไม่ได้มีการใช้ประโยชน์ สะท้อนให้เห็นถึงโอกาสสำคัญในการเพิ่มมูลค่าให้กับห่วงโซ่อุตสาหกรรมการสีข้าว

ในการนำเสนอรายงานสถานการณ์ของอินเดียในงาน International Conference on Rice Bran Oil 2026 ที่กรุงเทพฯ เจ้าหน้าที่รายดังกล่าวระบุว่า ปัจจุบันการผลิตน้ำมันรำข้าวทั่วโลกอยู่ที่ประมาณ 2.4 ล้านตัน เทียบกับศักยภาพการผลิตที่ประเมินไว้ประมาณ 8 ล้านตัน ซึ่งหมายความว่ายังมีศักยภาพในการผลิตเพิ่มเติมทั่วโลกอีกราว 5.55 ล้านตัน

อินเดียและจีนเป็นประเทศผู้ผลิตรายสำคัญ โดยอินเดียผลิตน้ำมันรำข้าวประมาณ 1.1 ล้านตัน และจีนประมาณ 740,000 ตัน อย่างไรก็ตาม ศักยภาพการผลิตของอินเดียยังไม่ได้มีการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยคาดว่าในปีการตลาด 2568/69 อินเดียจะผลิตข้าวเปลือกประมาณ 230 ล้านตัน และข้าวสาร 154 ล้านตัน ทำให้มีรำข้าวประมาณ 13.1 ล้านตัน ซึ่งสามารถนำไปผลิตน้ำมันรำข้าวได้เกือบ 2.3 ล้านตัน หรือมีศักยภาพในการผลิตเพิ่มเติมจากระดับปัจจุบันประมาณ 1.2 ล้านตัน

ศักยภาพการผลิตน้ำมันรำข้าวของอินเดียเพิ่มขึ้นจาก 1.6 ล้านตันในปีการตลาด 2559/60 เป็น 2.3 ล้านตันในปีการตลาด 2568/69 ขณะที่ผลผลิตจริงเพิ่มขึ้นจาก 980,000 ตันเป็น 1.1 ล้านตัน ช่องว่างที่กว้างขึ้นระหว่างศักยภาพและผลผลิตจริงสะท้อนถึงข้อจำกัดด้านการสกัดและการแปรรูปรำข้าว ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านการทำให้รำข้าวคงสภาพและโรงสีข้าวที่ยังไม่เพียงพอ

SEA เรียกร้องให้ปรับปรุงความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจของการแปรรูปรำข้าว และปรับโครงสร้างภาษี โดยเสนอให้ลดภาษีสินค้าและบริการ (GST) สำหรับ รำข้าวสกัดน้ำมัน (De-oiled Rice Bran) จากอัตรา 5% และปรับลด GST สำหรับ กรดไขมันกลั่นจากรำข้าว (Rice Bran Fatty Acid Distillate) จาก 18% เหลือ 5% นอกจากนี้ ยังเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการวิจัยและพัฒนาข้าวพันธุ์ที่มีเอนไซม์ไลเปสต่ำ การปรับปรุงโรงสีข้าวให้ทันสมัย และการสร้างแรงจูงใจสำหรับการรักษาสภาพรำข้าว

การเพิ่มการผลิตน้ำมันรำข้าวจะช่วยสร้าง แหล่งรายได้และมูลค่าเพิ่มจากกระบวนการสีข้าว เพิ่มผลตอบแทนตลอดห่วงโซ่อุตสาหกรรมข้าวโดยไม่จำเป็นต้องทำให้ราคาข้าวเปลือกเพิ่มขึ้น และยังช่วยลดการพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันพืชบริโภคของอินเดียได้อีกทางหนึ่ง

สำนักข่าว Money Control รายงานว่า สต็อกข้าวสำรองของอินเดียกำลังกลายเป็นภาระทางการคลังที่เพิ่มขึ้น โดยรัฐบาลใช้งบประมาณกว่า 1.18 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาสต็อกข้าวในปีงบประมาณ 2567/68 (2024/25) เพิ่มขึ้นมากกว่า 3 เท่า จากประมาณ 329.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปีงบประมาณ 2563/64 (2020/21)

ค่าใช้จ่ายดังกล่าวยังเพิ่มขึ้นอย่างมากจากประมาณ 611.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปีงบประมาณ 2566/67 (2023/24) การเพิ่มขึ้นเกิดขึ้นในช่วงที่สต็อกข้าวของรัฐบาลยังคงสูงกว่าระดับสำรองที่กำหนดไว้อย่างมาก โดย ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2569 อินเดียมีข้าวในสต็อกจำนวน 40.3 ล้านตัน เทียบกับระดับสต็อกสำรองขั้นต่ำที่กำหนดไว้ 13.54 ล้านตัน หรือเกือบ 3 เท่าของระดับที่กำหนด

การสะสมสต็อกจำนวนมากมีสาเหตุหลักจากระบบรับซื้อข้าวเปลือกแบบไม่จำกัดปริมาณภายใต้มาตรการกำหนดราคาประกันขั้นต่ำ (Minimum Support Price: MSP) ซึ่งหน่วยงานของรัฐบาลจะรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรในราคาที่กำหนด ขณะที่ปริมาณการรับซื้อยังคงสูงกว่าความต้องการที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านอาหารแห่งชาติ (National Food Security Act: NFSA) และโครงการสวัสดิการอื่นๆ ส่งผลให้ข้าวส่วนเกินต้องถูกจัดเก็บเป็นระยะเวลานานขึ้น และทำให้เกิดค่าใช้จ่ายด้านการจัดเก็บ ดอกเบี้ย การบริหารจัดการ และการขนส่งเพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ ณ วันที่ 2 สิงหาคม 2569 รัฐบาลได้จัดซื้อข้าวเปลือกสำหรับฤดูการตลาดคาริฟปี 2568/69 (Kharif Marketing Season: KMS) ซึ่งครอบคลุมช่วงวันที่ 1 ตุลาคม 2568–30 กันยายน 2569 จำนวน 84.92 ตัน ตามข้อมูลที่ยูเอชดีเอซีรายงาน ซึ่งสะท้อนว่าแรงกดดันจากปริมาณสต็อกส่วนเกินอาจยังคงดำเนินต่อไป

รัฐบาลกำลังพยายามลดปริมาณข้าวส่วนเกินผ่านหลายแนวทาง ได้แก่ การจำหน่ายข้าวในตลาดเสรี การจัดสรรข้าวให้แก่รัฐบาลของรัฐต่างๆ และการนำข้าวไปใช้ผลิตเอทานอล โดยองค์การอาหารแห่งอินเดีย (Food Corporation of India: FCI) จำหน่ายข้าวเพื่อใช้ผลิตเอทานอลจำนวน 5.22 ล้านตันในปีงบประมาณ 2568/69 (2025/26) เพิ่มขึ้นอย่างมากจากเพียง 236,000 ตันในปีงบประมาณ 2567/68 (2024/25) และ ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2569 มีการจำหน่ายข้าวเพื่อผลิตเอทานอลเพิ่มเติมแล้ว 2.342 ล้านตัน

แม้ว่ารัฐบาลจะดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อลดสต็อกส่วนเกิน แต่ปริมาณข้าวที่มีอยู่ยังคงสูงกว่าระดับสำรองที่กำหนดอย่างมาก ทำให้รัฐบาลต้องเผชิญกับความท้าทายในการสร้างสมดุลระหว่างการสนับสนุนรายได้ของเกษตรกรและการสร้างความมั่นคงทางอาหาร กับภาระต้นทุนการจัดเก็บที่เพิ่มสูงขึ้น และความจำเป็นในการป้องกันไม่ให้เกิดการสะสมสต็อกมากเกินไป

สำหรับตลาดข้าว ปริมาณสต็อกขนาดใหญ่ดังกล่าวทำให้อินเดียมีความยืดหยุ่นด้านอุปทานในระดับสูง และอาจสนับสนุนให้รัฐบาลสามารถระบายข้าวออกสู่ตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออกได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะหากรัฐบาลเผชิญแรงกดดันมากขึ้นในการลดปริมาณสต็อกข้าวที่อยู่ในระดับสูงลง

กระทรวงเกษตรของอินเดียรายงานว่า พื้นที่เพาะปลูกข้าวฤดู Kharif ของอินเดีย ณ วันที่ 14 สิงหาคม 2569 อยู่ที่ 37.91 ล้านเฮกตาร์ ลดลง 3.7% จาก 39.34 ล้านเฮกตาร์ในช่วงเดียวกันของปีก่อน การลดลงดังกล่าวเกิดขึ้นท่ามกลางปริมาณฝนในช่วงฤดูมรสุมเดือนมิถุนายน-กันยายนที่ต่ำกว่าค่าปกติ 13% ตามข้อมูลของกรมอุตุนิยมวิทยาอินเดีย (India Meteorological Department: IMD)

โดยปกติการเพาะปลูกข้าวของอินเดียจะเริ่มขึ้นในช่วงปลายเดือนพฤษภาคม มีพื้นที่เพาะปลูกสูงสุดในเดือนกรกฎาคม และเริ่มเก็บเกี่ยวได้ตั้งแต่ช่วงปลายเดือนกันยายน

เนื่องจากอินเดียเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก ความล่าช้าและการลดลงของพื้นที่เพาะปลูกในฤดูกาลนี้จึงเป็นประเด็นที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิดต่อแนวโน้มผลผลิตและการส่งออกข้าวในปีการตลาด 2569/70 อย่างไรก็ตาม การลดลงของพื้นที่เพาะปลูกเพียงอย่างเดียวยังไม่จำเป็นต้องหมายความว่าอินเดียจะประสบภาวะผลผลิตข้าวลดลงอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากผลผลิตยังขึ้นอยู่กับปริมาณและการกระจายตัวของฝน รวมถึงผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ในช่วงที่เหลือของฤดูเพาะปลูกด้วย

สำหรับฤดูมรสุมปี 2569 ปริมาณฝนในอินเดียมีความแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละช่วงและพื้นที่ โดยในช่วงเริ่มต้นของฤดูมรสุม โดยเฉพาะในเดือนมิถุนายน ปริมาณฝนที่อ่อนกำลังลงส่งผลให้การเพาะปลูกข้าวฤดูคาร์ฟล่าช้า และเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้พื้นที่เพาะปลูกข้าวลดลง อย่างไรก็ตาม ปริมาณฝนที่ปรับตัวดีขึ้นในเดือนกรกฎาคมช่วยให้การเพาะปลูกกลับมาคึกคักอีกครั้ง และช่วยสนับสนุนข้าวที่เพาะปลูกไปแล้ว

อย่างไรก็ตาม แนวโน้มปริมาณฝนในช่วง เดือนสิงหาคม-กันยายน มีทิศทางไม่น่าพอใจนัก โดยคาดว่าหลายพื้นที่จะมีปริมาณฝนต่ำกว่าระดับปกติ ซึ่งอาจเพิ่มความเสี่ยงต่อผลผลิตข้าว โดยเฉพาะหากเกิดช่วงฝนทิ้งช่วงในระยะสำคัญของการเจริญเติบโตของต้นข้าว

ดังนั้น การลดลงของพื้นที่เพาะปลูกข้าวอาจทวีความรุนแรงขึ้นหากผลผลิตต่อพื้นที่ลดลงจากปริมาณฝนที่ไม่เพียงพอหรือกระจายตัวไม่ทั่วถึง อย่างไรก็ตาม ผลกระทบจะแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละรัฐ โดยขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำฝนและความพร้อมของระบบชลประทานในพื้นที่นั้นๆ

ที่มา *Oryza.com*

ปากีสถาน

สำนักข่าว The News Pakistan รายงานว่า ปากีสถานมองโอกาสส่งออกข้าวลูกผสมไปจีนมูลค่า 1.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งปากีสถานมีโอกาสมากในการขยายการส่งออกข้าวลูกผสมที่ไม่ใช่บาสมาติ (Non-Basmati Hybrid Rice) ไปยังจีน เนื่องจากจีนกำลังมองหาแหล่งนำเข้ารายใหม่ หลังการค้าข้าวระหว่างจีนกับอินเดียชะลอตัวลง

นายซาด อาลี มาลิก (Shahzad Ali Malik) ประธานผู้ก่อตั้งสมาคมผู้ส่งออกข้าวปากีสถาน (Rice Exporters Association of Pakistan: REAP) และประธานเจ้าหน้าที่บริหารของ Guard Agricultural Research and Services กล่าวว่า ปากีสถานสามารถส่งออกข้าวลูกผสมไปยังจีนได้มูลค่าสูงถึง 1.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หาก

มีการจัดทำและดำเนินยุทธศาสตร์ร่วมกันอย่างจริงจัง โดยระบุว่าปากีสถานควรใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบด้านการผลิตข้าวพันธุ์ลูกผสมของจีน ซึ่งเป็นจุดแข็งเมื่อเทียบกับประเทศผู้ส่งออกรายอื่น

ความเห็นดังกล่าวมีขึ้นท่ามกลางแนวโน้มการส่งออกข้าวที่ไม่ใช่บาสมาดิของอินเดียไปยังจีนที่ลดลง โดยประมาณการล่าสุดระบุว่า ความต้องการนำเข้าข้าวของจีนในปี 2568/69 อยู่ที่ประมาณ 3.1 ล้านตัน ทำให้จีนเป็นผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก ก่อนที่จะมีมาตรการห้ามนำเข้า อินเดียเป็นหนึ่งในผู้จัดหาข้าวให้จีนเพิ่มขึ้น โดยในช่วงเดือนเมษายน-มกราคมของปีงบประมาณ 2567/68 อินเดียส่งออกข้าวไปจีน 186,000 ตัน มูลค่า 65.59 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันจีนได้ใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่มีภาษี (Non-Tariff Barriers: NTBs) หลังมีรายงานตรวจพบการปนเปื้อนของสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม (GMO) ในข้าวอินเดีย ส่งผลให้เกิดช่องว่างด้านอุปทาน ซึ่งปากีสถานมีศักยภาพที่จะเข้ามาทดแทนได้

ปากีสถานมีสถานะที่ค่อนข้างแข็งแกร่งอยู่แล้วในตลาดจีน โดยสามารถผลิตข้าวได้ทั้งบาสมาดิและข้าวที่ไม่ใช่บาสมาดิ และมีสต็อกส่วนเกิน โดยเฉพาะข้าวลูกผสมที่ไม่ใช่บาสมาดิของจีน รวมถึงข้าว IRRI ซึ่งจีนใช้ในอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและการสะสมสต็อกเพื่อความมั่นคงทางอาหารอย่างกว้างขวาง

นอกจากนี้ ปากีสถานยังมีความได้เปรียบอย่างชัดเจนในตลาดข้าวลูกผสม และที่น่าสนใจคือ สายพันธุ์พ่อแม่ของเมล็ดพันธุ์ลูกผสม ยังนำเข้าจากจีนอยู่แล้ว ทำให้การปรับมาตรฐานด้านคุณภาพและความร่วมมือระหว่างสองประเทศดำเนินการได้ง่ายขึ้น ปากีสถานยังมีข้อได้เปรียบจากการเป็นประเทศผู้ผลิตข้าวที่ไม่ใช่ GMO ขณะที่ความตกลงการค้าเสรีปากีสถาน-จีน (Pakistan-China Free Trade Agreement) และระบบโลจิสติกส์ภายใต้ระเบียงเศรษฐกิจจีน-ปากีสถาน (China-Pakistan Economic Corridor: CPEC) ช่วยให้ผู้ส่งออกสินค้าได้รวดเร็วกว่าการขนส่งจากอินเดีย

สำหรับปากีสถาน สถานการณ์ดังกล่าวถือเป็นโอกาสสำคัญในการขยายตลาด การแข่งขันจากอินเดียที่ลดลงในตลาดจีนมีแนวโน้มช่วยเพิ่มความต้องการและยกระดับราคาข้าวปากีสถาน ขณะเดียวกันจีนอาจส่งเสริมการทำเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) และข้อตกลงรับประกันปริมาณการจัดหา เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอุปทาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งเกษตรกรและผู้ส่งออกของปากีสถาน

มาลิกเน้นย้ำว่า ภาครัฐและภาคเอกชนจำเป็นต้องทำงานร่วมกัน โดยนำรูปแบบการทำสัญญากับผู้ซื้อจีนมาใช้ เพิ่มการจัดหาเมล็ดพันธุ์คุณภาพดี จัดให้มีระบบรับรองมาตรฐาน และปฏิบัติตามมาตรฐานด้านความปลอดภัยอาหารและสารตกค้างจากสารกำจัดศัตรูพืชที่เข้มงวดของจีน

บริษัทเมล็ดพันธุ์ เช่น Guard Agricultural Research and Services ซึ่งมีบทบาทสำคัญในด้านดังกล่าวอยู่แล้ว สามารถเข้ามามีส่วนสำคัญในการจัดหาเมล็ดพันธุ์ข้าวลูกผสมที่ให้ผลผลิตสูงแก่เกษตรกร เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อเอเคอร์และรักษาคุณภาพข้าวให้สม่ำเสมอตามความต้องการของผู้นำเข้าจีน

ด้านโลจิสติกส์ก็เป็นปัจจัยสำคัญเช่นกัน โดยมาลิกเน้นว่า CPEC และท่าเรือของปากีสถานสามารถช่วยลดระยะเวลาการขนส่งได้อย่างมีนัยสำคัญ และทำให้ข้าวปากีสถานมีความได้เปรียบด้านต้นทุนเหนือคู่แข่ง นอกจากนี้ เขาระบุว่า ข้าวเป็นสินค้าส่งออกที่สร้างรายได้มากเป็นอันดับสองของปากีสถานรองจากสิ่งทอ และการเพิ่มการส่งออกข้าวจะช่วยสร้างรายได้จากเงินตราต่างประเทศ พร้อมทั้งเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรหลายล้านรายในแคว้นสินธ์และปัญจาบ

มาลิกประเมินว่า หากมีการวางแผนและลงทุนอย่างเหมาะสม ปากีสถานอาจใช้เวลา 3-5 ปี ในการเพิ่มมูลค่าการส่งออกข้าวรวมของประเทศเป็น 5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

ทั้งนี้ เขาเสนอให้จัดตั้งคณะทำงานด้านการส่งออกข้าวปากีสถาน-จีน (Pakistan-China Rice Export Task Force) ซึ่งประกอบด้วยผู้ส่งออก อุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์ และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแนวทางดำเนินงานที่ชัดเจนและประสานความร่วมมือในการขยายการส่งออกข้าวไปยังตลาดจีน

ที่มา Oryza.com

บังกลาเทศ

สำนักข่าว Dhaka Tribune รายงานว่า คณะกรรมการคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐของบังกลาเทศ (Cabinet Committee on Government Purchase: CCGP) มีมติเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2569 อนุมัติการนำเข้าข้าวหนึ่งที่ไม่ใช่บาสมาติ (Non-Basmati Parboiled Rice) จากเวียดนามจำนวน 100,000 ตัน ภายใต้ข้อตกลงระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล (Government-to-Government: G2G)

ข้าวดังกล่าวจะจัดซื้อจากบริษัท Vietnam Southern Food Corporation (VINAFOOD II) ในราคา 416 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน โดยมีมูลค่าการจัดซื้อรวมประมาณ 41.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

การจัดซื้อครั้งนี้มีความน่าสนใจ เนื่องจากโดยปกติบังกลาเทศจัดหาข้าวนำเข้าส่วนใหญ่จากอินเดีย เนื่องจากอินเดียมีราคาที่สามารถแข่งขันได้ และมีระบบโลจิสติกส์ทางถนนและทางน้ำระหว่างสองประเทศที่ค่อนข้างสะดวก โดยสำนักงานบริการการเกษตรต่างประเทศ กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA Foreign Agricultural Service: USDA FAS) ระบุว่า อินเดียยังคงเป็นแหล่งนำเข้าข้าวรายสำคัญที่สุดของบังกลาเทศด้วยปัจจัยดังกล่าว

ดังนั้น การตัดสินใจนำเข้าข้าวจากเวียดนามจำนวน 100,000 ตัน จึงเป็นอีกหนึ่งสัญญาณที่สะท้อนความพยายามของบังกลาเทศในการกระจายแหล่งจัดหาอาหาร เวียดนามเป็นหนึ่งในประเทศผู้ส่งออกข้าวรายสำคัญของโลกอยู่แล้ว และราคาจัดซื้อที่ 416 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ยังเป็นข้อมูลอ้างอิงที่สะท้อนความสามารถในการแข่งขันของข้าวหนึ่งเวียดนามในตลาดบังกลาเทศในปัจจุบัน

ขณะเดียวกัน Financial Express รายงานว่า การจัดซื้อดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามของรัฐบาลในการรักษาปริมาณสำรองอาหารให้อยู่ในระดับเพียงพอ และสร้างความมั่นคงของอุปทานภายในประเทศ สะท้อนว่าการจัดซื้อครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ด้าน ความมั่นคงทางอาหารและการบริหารจัดการตลาด มากกว่าจะเป็นเพียงการตอบสนองต่อภาวะผลผลิตภายในประเทศที่ขาดแคลนในระยะสั้น

นอกจากข้าวแล้ว คณะกรรมการฯ ยังอนุมัติการนำเข้าน้ำตาลจำนวน 25,000 ตัน น้ำมันถั่วเหลืองบริสุทธิ์จำนวน 20 ล้านลิตร และถั่วเลนทิลจำนวน 10,000 ตัน ขณะที่รัฐบาลยังคงดำเนินมาตรการเพื่อรักษาปริมาณสินค้าอาหารให้เพียงพอและควบคุมราคาสินค้าอาหารภายในประเทศ

สำหรับตลาดข้าวในภูมิภาค การพัฒนาดังกล่าวมีความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากบังกลาเทศเป็นตลาดนำเข้าข้าวรายใหญ่ในช่วงที่อุปทานภายในประเทศไม่เพียงพอ โดย USDA Post คาดการณ์ว่าการนำเข้าข้าวของบังกลาเทศในปีการตลาด 2569/70 จะอยู่ที่ 1.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 7.1% จากประมาณการ 1.4 ล้านตันในปีการตลาด 2568/69

สำนักข่าว The Daily Star รายงานว่า บังกลาเทศเพิ่มความเข้มงวดในการกำกับดูแลการส่งออกข้าวหอม หลังราคาข้าวหอมภายในประเทศปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยกระทรวงพาณิชย์บังกลาเทศได้ขอให้ผู้ส่งออกแจ้งปริมาณการส่งออกที่ดำเนินการจริงภายใน 3 วันทำการ เพื่อให้รัฐบาลสามารถตรวจสอบโควตาส่งออกที่ยังไม่ได้ใช้ และพิจารณาปรับลดหรือปรับเปลี่ยนปริมาณที่ได้รับอนุมัติ

มาตรการดังกล่าวมีขึ้นหลังราคาข้าวหอมภายในประเทศปรับเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยราคาข้าวพันธุ์ BRRI Dhan-34 ในกรุงธากาเพิ่มขึ้น 13% ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา มาอยู่ที่ 140–210 ตากาต่อกิโลกรัม (ประมาณ 1.13–1.69 ดอลลาร์สหรัฐต่อกิโลกรัม) และสูงกว่าระดับ 90–125 ตากาต่อกิโลกรัม (ประมาณ 0.73–1 ดอลลาร์สหรัฐต่อกิโลกรัม) ในช่วงเดียวกันของปีก่อนถึง 63% ขณะที่ราคาข้าวพันธุ์ Chinigura เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ประมาณ 230 ตากาต่อกิโลกรัม (ประมาณ 1.85 ดอลลาร์สหรัฐ) จาก 190 ตากา (ประมาณ 1.53 ดอลลาร์สหรัฐ) เมื่อ 2 สัปดาห์ก่อน หรือเพิ่มขึ้น 21%

ก่อนหน้านี้ บังกลาเทศอนุมัติการส่งออกข้าวหอมจำนวน 45,270 ตัน ให้แก่บริษัท 278 แห่ง แบ่งเป็น 2 ระยะ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพบว่าผู้ส่งออกหลายรายไม่สามารถใช้โควตาที่ได้รับอนุมัติได้เต็มจำนวน ดังนั้น รัฐบาลจะตรวจสอบปริมาณการส่งออกจริง และอาจเรียกคืนหรือลดโควตาส่วนที่ยังไม่ได้ใช้ ขณะเดียวกันจะอนุญาตให้ผู้ส่งออกที่มีศักยภาพในการส่งออกจริงสามารถดำเนินการต่อไปได้

รัฐบาลยังอยู่ระหว่างตรวจสอบด้วยว่า การกักตุนข้าวหอมของโรงสีขนาดใหญ่ มีส่วนทำให้ราคาปรับตัวสูงขึ้นหรือไม่ โดยผู้ค้ากล่าวหาว่าโรงสีบางแห่งถือครองข้าวหอมในปริมาณมาก และปล่อยสินค้าออกสู่ตลาดน้อยกว่าความต้องการ ทั้งนี้ รัฐบาลจึงเพิ่มความเข้มงวดในการติดตามสถานการณ์ โดยร่วมมือกับกรมคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคแห่งชาติ (Directorate of National Consumer Rights Protection) และองค์กรในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

สมาคมผู้บริโภคแห่งบังกลาเทศ (Consumers Association of Bangladesh) ตั้งข้อสงสัยว่าการส่งออกเป็นสาเหตุของการปรับขึ้นราคาหรือไม่ โดยระบุว่า บังกลาเทศผลิตข้าวหอมประมาณ 20,000 ตันต่อปี และปริมาณส่งออกที่ได้รับอนุมัติคิดเป็นเพียงสัดส่วนเล็กน้อยของผลผลิตและการบริโภคภายในประเทศ พร้อมเรียกร้องให้มีการประเมินว่า การจำกัดหรือระงับการส่งออกจะสามารถช่วยลดราคาข้าวหอมภายในประเทศได้จริงหรือไม่
ที่มา Oryza.com

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2025/26 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568-31 สิงหาคม 2569) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2568 – 11 สิงหาคม 2569 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 1,512,303 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 0.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,508,614 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 210,412 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 17.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 178,560 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 1,301,891 ตัน ลดลงประมาณ 2.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,330,053 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 393,217 ตัน ลดลงประมาณ 18.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 483,222 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 11 สิงหาคม 2569 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 24,115 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568 - 11 สิงหาคม 2569 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ฝรั่งเศส 237,649 ตัน เนเธอร์แลนด์ 222,378 ตัน อิตาลี 204,544 ตัน สเปน 188,380 ตัน เยอรมนี 113,952 ตัน โปแลนด์ 112,266 ตัน โปรตุเกส 102,266 ตัน เบลเยียม 84,378 ตัน สาธารณรัฐเชค 47,556 ตัน บัลแกเรีย 36,961 ตัน สวีเดน 36,714 ตัน สโลวาเกีย 23,238 ตัน ลิทัวเนีย 17,207 ตัน เดนมาร์ก 14,409 ตัน กรีซ 11,862 ตัน ไอร์แลนด์ 11,329 ตัน ฮังการี 9,453

ตัน โรมานี 9,141 ตัน ฟินแลนด์ 7,162 ตัน ไชปรัส 7,080 ตัน ออสเตรีย 6,175 ตัน ตัน มอลต้า 3,573 ตัน
ลัตเวีย 1,898 ตัน เอสโตเนีย 1,027 ตัน เป็นต้น

สำนักงานบริการการเกษตรต่างประเทศของกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA Foreign Agricultural Service: USDA FAS) คาดการณ์ว่า ผลผลิตข้าวของสหภาพยุโรป (EU) ในปีการตลาด 2569/70 (MY 2026/27) จะลดลงเล็กน้อย โดยผลผลิตข้าวสารคาดว่าจะอยู่ที่ 1.695 ล้านตัน ลดลงจาก 1.730 ล้านตัน ในปีการตลาด 2568/69 (MY 2025/26) ขณะที่ผลผลิตข้าวเปลือกคาดว่าจะลดลงมาอยู่ที่ 2.625 ล้านตัน จาก 2.715 ล้านตัน

พื้นที่เก็บเกี่ยวคาดว่าจะทรงตัวที่ประมาณ 416,000 เฮกตาร์ โดยการลดลงของพื้นที่เพาะปลูกในกรีซ และฝรั่งเศส จะถูกชดเชยด้วยพื้นที่เพาะปลูกที่ทรงตัวใน อิตาลี สเปน โปรตุเกส บัลแกเรีย และฮังการี

รายงานระบุว่า สเปนได้รับประโยชน์จากระดับน้ำในอ่างเก็บน้ำที่ปรับตัวดีขึ้น ทำให้สามารถเพาะปลูกได้เต็มพื้นที่ แม้ว่าราคาข้าวจะยังไม่จูงใจให้ขยายการผลิตก็ตาม ด้านผลผลิต คาดว่าจะลดลงในอิตาลี กรีซ โปรตุเกส และฝรั่งเศส ขณะที่สเปน และโรมาเนีย จะมีผลผลิตทรงตัว ส่วนบัลแกเรีย และฮังการี คาดว่าผลผลิตจะเพิ่มขึ้น

USDA FAS คาดว่าการบริโภคข้าวของสหภาพยุโรปจะทรงตัวที่ 3.6 ล้านตัน โดยได้รับแรงสนับสนุนจากความต้องการของภาคโรงแรม ร้านอาหาร และสถาบัน (Hotel, Restaurant and Institutional: HRI) ที่ยังแข็งแกร่ง รวมถึงความนิยมที่เพิ่มขึ้นของอาหารพร้อมรับประทานที่มีข้าวเป็นส่วนประกอบ รายงานยังระบุว่า ผู้บริโภคในยุโรปหันมานิยมข้าวอินดิกา (Indica) มากขึ้น โดยเฉพาะข้าวบาสมати (Basmati) และข้าวหอมมะลิ (Jasmine) ซึ่งสะท้อนถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมด้านการบริโภคอาหารที่เพิ่มขึ้นในยุโรป

USDA FAS คาดว่าการนำเข้าข้าวในปีการตลาด 2569/70 จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น 2.35 ล้านตัน เนื่องจากผลผลิตภายในสหภาพยุโรปยังต่ำกว่าความต้องการบริโภคอย่างมาก ขณะที่การส่งออกคาดว่าจะทรงตัวที่ 410,000 ตัน ขณะที่การนำเข้ายังคงขับเคลื่อนโดยข้าวอินดิกาเป็นหลัก โดยประเทศผู้ส่งออกสำคัญมายังสหภาพยุโรป ได้แก่ เมียนมา อินเดีย กัมพูชา ปากีสถาน และไทย

ด้านเนเธอร์แลนด์ ยังคงเป็นประตูหลักสำหรับการนำเข้าข้าวเข้าสู่สหภาพยุโรป ขณะที่เบลเยียมมีบทบาทสำคัญในฐานะศูนย์กลางการสีข้าว แม้ว่าจะมีการผลิตข้าวภายในประเทศเพียงเล็กน้อย ส่วนฝรั่งเศส และเยอรมนี ยังคงเป็นตลาดนำเข้าที่สำคัญ เนื่องจากมีการบริโภคข้าวในระดับสูง สำหรับการส่งออกของสหภาพยุโรป ส่วนใหญ่เป็นข้าวจาпонิกา (Japonica) ซึ่งส่งออกจากอิตาลีไปยัง สหราชอาณาจักร และตุรกีเป็นหลัก

ในด้านนโยบาย รายงานระบุว่า ผู้ปลูกข้าวในยุโรปยังคงแสดงความกังวลต่อ ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น และการแข่งขันจากข้าวนำเข้าราคาถูกภายใต้โครงการ Everything But Arms (EBA) โดยเฉพาะข้าวจากกัมพูชา และเมียนมา ทำให้ผู้ผลิตข้าวเรียกร้องให้สหภาพยุโรปใช้มาตรการปกป้องการนำเข้า (Safeguard Measures) ที่เข้มแข็งยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเพิ่มการลงทุนในการพัฒนาพันธุ์ข้าวที่สามารถทนทานต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

นอกจากนี้ รายงานยังระบุว่า ความตกลงการค้าชั่วคราวระหว่างสหภาพยุโรปและกลุ่มเมอร์โคซัวร์ (Mercosur Interim Trade Agreement) กำหนดโควตานำเข้าข้าว 6,666 ตัน สำหรับปี 2569 และจะทยอยเปิดใช้โควตาภาษีนำเข้าข้าว (Tariff-Rate Quota: TRQ) จำนวน 60,000 ตัน ภายในระยะเวลา 5 ปี นับตั้งแต่ความตกลงมีผลบังคับใช้เป็นการชั่วคราว

ที่มา Oryza.com

สหรัฐอเมริกา

สหพันธ์ข้าวแห่งสหรัฐอเมริกา (USA Rice) รายงานว่า ภาควิชาการเกษตรข้าวสหรัฐฯ ได้จัดประชุมทางเทคนิคประจำปี ต้อนรับผู้นำเข้าข้าวจากญี่ปุ่น โดยเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา อุตสาหกรรมข้าวของสหรัฐฯ ให้การต้อนรับผู้นำเข้าและผู้จัดจำหน่ายข้าวจากญี่ปุ่นในเมืองแซคราเมนโต สำหรับการประชุม U.S.-Japan Rice Technical Meeting ครั้งที่ 29 ซึ่งเป็นการประชุมประจำปีที่เปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายกลับมาพบปะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับลูกค้ารายสำคัญของอุตสาหกรรมข้าวสหรัฐฯ

นายไมเคิล รู (Michael Rue) เกษตรกรผู้ปลูกข้าวในรัฐแคลิฟอร์เนีย และประธานคณะผู้แทนสหรัฐฯ รวมถึงประธานคณะอนุกรรมการนโยบายการค้าข้าวเอเชียของ USA Rice กล่าวว่า เรายินดีที่ได้ต้อนรับผู้แทนจากญี่ปุ่น เพื่อหารือเกี่ยวกับแนวโน้มผลผลิตข้าวของรัฐแคลิฟอร์เนียและสหรัฐฯ ในปี 2569 รวมถึงภาพรวมของอุปสงค์และอุปทาน

ในการประชุม ทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนข้อมูลทางเทคนิคเกี่ยวกับแนวโน้มอุปสงค์และอุปทานในตลาดของแต่ละประเทศ มาตรการควบคุมคุณภาพ และแนวโน้มของอุตสาหกรรม แม้คาดการณ์ว่าอุปทานข้าวในปี 2569 จะลดลงเล็กน้อย แต่คาดว่าผลผลิตยังคงเพียงพอที่จะรองรับความต้องการข้าวของญี่ปุ่น ภายหลังการประชุม อุตสาหกรรมข้าวในรัฐแคลิฟอร์เนียได้จัดกิจกรรมพาผู้นำเข้าข้าวจากญี่ปุ่นเยี่ยมชมแปลงเพาะปลูกและโรงสีข้าว เพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้เห็นกระบวนการผลิตและแปรรูปข้าวของสหรัฐฯ

นายรู กล่าวเพิ่มเติมว่า เรารู้สึกขอบคุณสำหรับโอกาสในการแบ่งปันส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมข้าวแคลิฟอร์เนียกับมิตรจากญี่ปุ่น ขณะที่เรากำลังเตรียมเข้าสู่ฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตปี 2569 อุตสาหกรรมข้าวมีความมุ่งมั่นที่จะตอบสนองความต้องการและมาตรฐานด้านคุณภาพ ไม่เพียงแต่จากญี่ปุ่นเท่านั้น แต่รวมถึงตลาดทั้งหมดของเรา และเราหวังว่าจะได้ร่วมเฉลิมฉลองการสานต่อการหารือด้านเทคนิคครบรอบ 30 ปีในปีหน้า ณ กรุงโตเกียว

ที่มา Oryza.com

ไนจีเรีย

สำนักข่าว UKAgroConsult รายงานว่า ไนจีเรียยังคงขยายกำลังการผลิตและแปรรูปข้าวภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยมีการเปิดใช้งานโรงสีข้าวแห่งใหม่ในรัฐคานอ (Kano State) ซึ่งมีกำลังการผลิต 400 ตันต่อวัน อย่างไรก็ตาม ไนจีเรียยังคงคาดว่าจะเผชิญภาวะขาดแคลนอุปทานข้าวประมาณ 3.5 ล้านตัน

การพัฒนาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการลงทุนในอุตสาหกรรมโรงสีภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น กับช่องว่างระหว่างผลผลิตข้าวในประเทศและการบริโภคที่ยังคงมีอยู่ ดังนั้น การนำเข้าข้าวจึงมีแนวโน้มที่จะยังคงเป็นองค์ประกอบสำคัญของตลาดข้าวไนจีเรีย แม้ว่าปริมาณการนำเข้าอย่างเป็นทางการจะได้รับผลกระทบจากการไหลเข้าของข้าวข้ามพรมแดนและการลักลอบนำเข้าที่อยู่ในระดับสูง

การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแปรรูปข้าวในไนจีเรียคาดว่าจะค่อยๆ ทำให้ความต้องการนำเข้าปรับเปลี่ยนไปสู่ข้าวเปลือกและข้าวสารที่มีราคาสามารถแข่งขันได้ ขณะที่ฐานผู้บริโภคขนาดใหญ่ของประเทศยังคงทำให้ไนจีเรียเป็นตลาดเชิงโครงสร้างที่มีความสำคัญสำหรับผู้ส่งออกข้าวทั่วโลก

ที่มา Oryza.com